

4/2020

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

ROZKVELTLÉ LUŽICE

Z OBSAHU

Aktuálně z radnice..... 3

Rok 2021 nebude jednoduchý

Ing. Bc. Anna Hubáčková

Právnícké okénko

Představujeme se – Mgr. Tereza Hemzová

Výsledky voleb 2020

Oznámení o ceně stočného

Knihovna

Sociální služby..... 10

SZPO

Bílý kruh bezpečí

My všichni školou povinní 13

Slovo ředitele

Střípky ze ZŠ

Když se učí distančně

Články dětí ZŠ

Mateřská škola

Základní umělecká škola

Kultura..... 20

Vinobraní

Ohlédnutí za akcemi

Nový kalendář žáků 9. třídy

Spolky..... 25

Skauti

Vodní skauti

Cimbálová muzika

Včelaři

Rozkvetlé Lužice

Historie..... 32

Příběh z minulosti

Muzejní sbírky

Příroda – ekologie..... 34

Revitalizace veřejné zeleně

Zasad' hrušku

Vývozy popelnic

Sport..... 35

Velký úspěch dálkových plavců

All Stars fitness tým

Okénko Joži Trefy..... 37

Poděkování..... 37

Společenská kronika..... 39

Inzerce..... 39

Slovo starosty

OHLÉDNUTÍ ZA KONČÍCÍM ROKEM

Vážení spoluobčané,

ohlédnutí za právě končícím rokem nelze začít než zvoláním: „To vám byl divnej rok.“ Myslím, že na tomto konstatování se většina z nás shodne, a to při všech jiných rozdílnostech. Kdo z nás by si před rokem pomyslel, že jeho průběh bude právě takový, jaký byl.

Dovolte mi, abych se na něj podíval z několika úhlů.

1. ROK ROUŠKOVÝ, EPIDEMICKÝ, LOCKDOWNOVÝ

Potkal-li jsem kdykoli v minulosti na různých místech většinou asijské turisty s rouškou na ústech a nose, zdálo se mi to zvláštní, nepochopitelné, zbytečné, někdy možná až legrační. Nikdy by mě nenapadlo, že nemalou část roku 2020 prožiji také tak. Navíc s uzavřenými školami, restauracemi, obchody, omezeným pohybem na veřejnosti... Nenapadlo by mě, že budu sledovat televizní zpravodajství s rostoucím počtem nakažených, umírajících, a to nejenom u nás, ale v celé Evropě a ve finále vlastně na celém světě. Co se vlastně stalo? Jak tyto děje číst? Jak se vyznat ve všech informacích? Jak přijímat všechna nařízení, doporučení, omezení? Do našeho slovníku postupně vstoupila nová slova jako covid, lockdown, strach, nejistota, jevy, na které jsme nebyli v takovém rozsahu a intenzitě zvyklí.

V Lužicích jsme vcelku epidemii zvládli. Ve výrazné většině jsme dodržovali vládní nařízení a omezení (i když výjimky se také našly), podzimní vlna přinesla několik desítek nakažených, byli i první hospitalizováni. S výraznými omezeními a přechodem na dálkovou či distanční výuku se musela vyrovnat lužická škola, všichni pedagogové, zaměstnanci školy i žáci. Myslím, že i tyto procesy byly u nás zvládnuty na solidní a přijatelné úrovni.

Epidemiologická situace samozřejmě výrazně zasáhla a omezila naplánované a připravované kulturní a společenské akce, které byly připravovány i vzhledem k 770. výročí první písemné zmínky o obci. Neviditelný vir vykolejil náš běžný a normální život, nás jako jednotlivců i život celé lužické komunity jako celku.

2. ROK ZMĚNY

Rok 2020 přinesl i několik viditelných změn, o nichž se v různých odstínech a náladách diskutovalo. První změnu bych označil jako personální, která souvisela s odstoupením místostarosty obce, odvoláním členky rady obce a následnou rekonstrukcí rady a jejím doplněním. Ke změně došlo i na pozici předsedkyně kulturní komise, citlivé a náročné bylo rozhodování o změně na pozici knihovnice v místní knihovně. Ale i tyto změny, které jsou vždy složité, nejednoznačné a nabízející různé interpretace, jsme zvládli a prošli jimi. Po dohodě pak byly učiněny všechny kroky související i se změnou na pozici ředitele společnosti LUTES s.r.o., k níž pak formálně dojde na počátku roku 2021.

V závěru roku pak došlo k jiné podstatné změně, řekněme technické, provozní a majetkové, kdy se po všech stránkách změnila situace kolem kabelových a optických rozvodů v obci. Ty přešly 1. prosince z vlastnictví

obce do majetku společnosti Itself, provozně pak ze společnosti NOEL k výše uvedené Itself. Finančně tato transakce přinesla obci 6,1 mil. Kč, které byly obci plně uhrazeny, provozně a technicky lze očekávat postupné rozšíření a zkvalitnění služeb a nabídky. Jsem pevně přesvědčen, že tato transakce byla zcela nezbytná, jsem si jist, že posláním obce není zajišťovat televizní signál a internet. K tomu jsou určeny soukromé a profesionální firmy s veškerým odborným zázemím. Proto jsem rád, že celá transakce prošla orgány obce bez zásadních rozporů. Je na místě poděkovat společnosti NOEL s.r.o. za dlouhodobou spolupráci s obcí, která navíc nekončí, ale bude probíhat v jiných segmentech i nadále – kamerový systém v obci, rozhlas...

3. ROK INVESTIČNÍ

V tomto směru byl končící rok 2020 velice úspěšný a podařený. A to navzdory všem nepříznivým okolnostem, mimo jiné i poklesu příjmů obce. Celý rok jste byli s průběhem všech investic seznamováni, proto nyní jen telegraficky. Rekonstrukce Sokolovny (29,5 mil. Kč), vybavení Sokolovny – stoly, židle, sportovní nářadí (2,2 mil. Kč), Sokolovna – jevištní osvětlovací a zvuková technika, kamerový systém (0,7 mil. Kč), ulice Záhumenní – nové veřejné osvětlení (3 mil. Kč), chodník na ulici Ploštiny (1,3 mil. Kč), místní komunikace Velkomoravská – rekonstrukce vozovky (2,9 mil. Kč), obnova hřbitovní zdi – 2. etapa (1,7 mil. Kč), demolice zbytku kina (1,4 mil. Kč), úprava prostranství v centru obce (0,8 mil. Kč), rekonstrukce kotelny v budově školní družiny (1,2 mil. Kč), amfiteátr na Lužáku (0,7 mil. Kč). Poslední uvedená akce bude dokončena v roce 2021. Z tohoto přehledu je snadno

Obnova hřbitovní zdi

foto: Petra Lorencová

Oprava komunikace Velkomoravská

foto: Petra Lorencová

spočítatelné, že investice v roce 2020 dosáhly částky cca 45 mil. Kč. Na jejich realizaci se podařilo zajistit dotace z různých zdrojů ve výši 23 mil. Kč. Je to nepochybně úspěch svědčící o dobré a koncepční práci orgánů obce a myslím, že investované peníze jsou v obci vidět a přinesou užitek i v příštích letech. Kromě uvedeného pak byly připravovány i záměry pro další období ve formě projektových dokumentací – nové zdravotní středisko (0,5 mil. Kč), rekonstrukce a rozšíření školních budov – mateřské školy a přízemí základní školy (1,2 mil. Kč) a některé další.

4. PODĚKOVÁNÍ

Dovolte mi, abych poděkoval všem z vás, kteří s trpělivostí, pochopením i odříkáním snášeli všechna omezení, která tento rok přinesl. Chci poděkovat těm, kteří pomáhali různým způsobem svým blízkým, sousedům, kamarádům, kteří šili roušky, darovali různé potřebné věci záchranářům a nemocnicím.

Rád využívám této příležitosti, abych poděkoval vedení lužické školy, všem pedagogům ze školy i školky za zvládnutí nelehkého roku, nových forem výuky atd. Dík patří i všem provozním zaměstnan-

cům školských zařízení, kuchařkám, které zajišťovaly obědy nejen pro naše děti, ale i pro seniory, kteří měli zajištěn nepřerušovaný rozvoz obědů po celý rok s výjimkou prázdnin.

Chci poděkovat i těm, kteří v krátkých epizodách, kdy se takřikajíc něco mohlo, organizovali a zajišťovali různé akce a aktivity pro vás. Mám na mysli aktivity Muzejního spolku na Starém kvartýru, skautů a skautek při zajištění letního tábora dětí, chasy při pomoci organizování hodů a vinobraní, koláčkové čtyři při pečení koláčků pro některé akce (potěšila mě v této věci slova některých z koláčkárek z listopadu t. r., kdy hovořily o tom, že jim to

setkávání a pečení a dohadování schází). Děkuji i dalším skupinám a spolkům za jejich práci.

Děkuji vám všem, u nichž se práce všech orgánů obce setkávala a setkává s pochopením, přijetím, uznáním a respektem. Osobně pak děkuji nejednomu z vás za řadu postřehů, upozornění, doporučení i slov pochopení a uznání, ale neméně i za slova kritická, jsou-li vyslovována slušně, nezákladně, ve snaze věci posouvat. I taková slova do veřejného prostoru patří a měla by nutit k přemýšlení. Snažím se o to.

Děkuji kolegyním a kolegům v zastupitelstvu i z obecního úřadu za spolupráci a nasazení v nestan-

dardních podmínkách roku 2020. Myslím, že jsme společně celým rokem prošli se ctí a důvěrou.

5. PŘÁNÍ

Vážení spoluobčané,

dovolte, abych vám popřál normální rok 2021. Rok bez zbytečných obav a nervozity, s běžnými lidskými radostmi i starostmi, rok s nadějí, láskou, pochopením, trpělivostí, s dobrou myslí a dobrou vůlí. Mohu vás ujistit, že orgány obce udělají vše, aby tomu tak bylo a aby Lužice byly i nadále dobrým místem pro život.

V úctě a respektu

Tomáš Klásek
starosta

Aktuálně z radnice

ROK 2021 NEBUDE JEDNODUCHÝ

Vážení spoluobčané,

stojíme na prahu roku 2021. Zkusme se proto podívat na jeho průběh očima obce, resp. na záměry, které s přicházejícím rokem sledujeme.

Hned na počátku si je nutné uvědomit, že do nového roku vstupujeme s řadou velkých a zásadních neznámých, které budou životy všech obcí výrazně limitovat a omezovat. Nikdo nedovede přesně určit, kdy a jak skončí dnešní koronakrize a jaké přinese další dopady. Nevíme, kdy se obnoví společenský, kulturní, sportovní či spolkový život v obcích, obnoví-li se trvale, nebo jen na omezenou dobu a dále budeme žít v obavách z další vlny, z dalších omezení a restrikcí. Kdy a co bude v rámci rozvolňovacích opatření přijato, nedokáže dnes nikdo předvídat. Dá se však předpokládat, že postup orgánů veřejné správy bude opatrný.

Obrovskou a zcela zásadní ne-

známou je vývoj ekonomiky a z ní pramenících daňových výnosů a financování obcí. Daňové příjmy tvoří cca 80 % příjmů obcí a je zřejmé, že jejich propad bude značný. Vládní opatření v závěru roku tento propad ještě zvýraznila. Za své letité působení v pozici starosty jsem nikdy nevstupoval do nového roku s tolika neznámými.

Schválený rozpočet obce na rok 2021 je postaven na určitých odhadech a zkušenostech z minulých let, ale podaří-li se příjmovou stránku naplnit, je velikým otazníkem. Na výdajové stránce jsou v rozpočtu zahrnuty všechny provozní výdaje obce a dále některé věci investiční. Konkrétně zpracování projektových dokumentací na rekonstrukci ulice Dlážděná od ulice Velkomoravská, kolem mateřské školy a nové hřbitovní zdi, na dokončení obnovy oplocení hřbitova a konečně

projektové dokumentace pro provádění stavby nového zdravotního střediska. Z rozdělaných akcí nám pak bude zbývat dokončit amfiteátr na Lužáku. Tyto investice máme zesmluvněné a všechny budou dle ustanovení smluv ukončeny nejpozději do konce dubna 2021. Důležitým časovým mezníkem příštího roku bude přelom května a června, a to ze tří zásadních důvodů.

Tím prvním je, že budeme znát daňové příjmy za prvních 4 až 5 měsíců roku, z čehož se bude dát usuzovat na celkový vývoj rozpočtu. Druhým momentem pak bude to, že na základě podaných žádostí o dotace budeme vědět, které akce budou, či nebudou dotačně podpořeny, a do kterých se tedy budeme moci pustit a do kterých nikoli. A v neposlední řadě budeme znát na základě vyhodnocení veřejné zakázky cenu výstavby nového zdravotního stře-

diska, a budeme tak moci se znalostí podstatných ukazatelů rozhodnout, zda se do stavby pustíme či nikoli.

Právě zdravotní středisko je prioritní investicí let 2021 a 2022 a orgány obce udělají vše pro to, abychom mohli na konci stávajícího funkčního období zdravotní středisko otevřít, předat ordinace jednotlivým lékařům a nabídnout jim i všem pacientům odpovídající a solidní prostory. Je nutné v souvislosti s plánovaným novým zdravotním střediskem zmínit, že na tuto investici není možné získat jakoukoli dotaci, a proto její realizace bude plně hrazena z rozpočtu obce Lužice.

Opačný případ pak může být rekonstrukce a dostavba školních

budov, konkrétně výstavba nové kuchyně v areálu mateřské školy a kapacitní rozšíření MŠ o jednu třídu (právě ze stávající kuchyně) a dále kompletní rekonstrukce přízemí základní školy s novou výdejnou jídel a novou jídelnou a rekonstrukcí stávajících prostor. Zde budeme usilovat o získání dotace a na jejím přidělení či nepřidělení pak bude záviset, zda k uskutečnění záměru dojde. Bez dotace nebude možný.

Připraveny budeme mít i další záměry, zdánlivě menší, ale neméně důležité, jako je rekonstrukce ulic Dlážděná, Hradební, chodník v ulici Jabloňová, pokračování v rekonstrukci a obnově hřbitovní zdi, oplocení sokolského areálu, retence

dešťových vod ze střech úřadu, Sokolovny i okolních zpevněných ploch, nová konstrukce pro zelené...

Rozhodnutí o těchto záměrech by mělo padnout do poloviny roku, a to právě s ohledem na plnění příjmové stránky rozpočtu. Všude, kde to půjde, budeme usilovat o získání dotací na naše záměry.

Čeká nás složitý a finančně napjatý rok. Věřím, že se s ním orgány obce popasují a udrtí nastoupený trend z minulých let. Věřím také ve vaše pochopení a objektivní posuzování situace.

S přáním všeho dobrého

Tomáš Klásek
starosta

AKTUÁLNĚ OD HODONÍNSKÉ SENÁTORKY

Téměř celý letošní rok s sebou nese mnohá omezení, která se dotýkají všech povinností i radostí každodenního života. Všechny z nás zasáhly okolnosti kolem pandemie COVID-19. Mnoho našich aktivit jsme museli utlumit, jiné se zase naučit. Problémy se zvládnutím pandemie nejvíce dopadají na naše zdravotníky. Velmi si vážím jejich práce a nasazení. Beze sporu jim za to patří velký dík. Sama jsem se snažila pomáhat. Sháněla jsem roušky, ochranné štíty a zdravé potraviny. Děkuji všem, kteří také jakkoli pomáhali a hlavně se chovali zodpovědně a ohleduplně k ostatním.

Ve stínu pandemie ovšem kauzy i projekty pokračují dál. Pro náš region nejdůležitější kauza, ochrana zdroje pitné vody a těžba štěrkopísků u Uherského Ostrohu, zaznamenala několik změn. Byly podány čtyři žaloby, na základě kterých soud zatím rozhodl o zrušení dobývacího prostoru a báňský úřad musí celou věc znovu projednat. Soud nevzal

jako účastníky řízení všechny obce, proto byla k Nejvyššímu správnímu soudu ČR podána kasační stížnost. Nebezpečí stále není zažehnáno.

Také přípravy na dálnici D55 (němejší R55) se daly do pohybu. V září byla zahájena stavba úseku Babice – Staré Město a v příštím roce bude stavba pokračovat až do Moravského Písku. Další úseky v našem regionu budou zahájeny v roce 2022 a později. Velmi mě potěši-

lo, že se městu Hodonín podařilo úspěšně projednat stavbu lávky u ZOO, jelikož jsme na projektu spolupracovali. Je sice povolena jako stavba dočasná, ale už příští rok po ní můžeme chodit nebo jezdit na kole! Dále probíhají přípravy stavby kruhové křižovatky na Pánově.

Využívám všech možných příležitostí, aby významné stavby a problémy našeho regionu byly řešeny a byly na ně i finance. V hledání těchto příležitostí budu pokračovat i v roli zastupitelky Jihomoravského kraje. Dovolte mi poděkovat vám všem, kteří jste mne svým hlasem podpořili ve volbách do kraje.

Nyní se blíží čas Vánoc, svátků klidu, pokoje a sounáležitosti. Snad vánoční atmosféra překryje tu, která je tu s námi celý rok. Přeji vám, ať prožijete tento čas v kruhu rodinném a hlavně ve zdraví.

Věřím, že rok 2021 bude alespoň o kapku lepší!

Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko

NAŠE PRÁVNÍ OKÉNKO Koupě a prodej ojetého vozu

Vážení a milí čtenáři, dovoluji si vás oslovit v předvánočním čase s další aktuální problematikou, jakou je koupě ojetého vozidla mimo „kamenný obchod“, tedy od jiné osoby. Chtěl bych vás informovat o možných úskalích a některých záležitostech.

„Dobré obchody dělají dobré přátele.“

Koupě vozidla je pro mnohé z nás významnou životní investicí, to není jako vyměnit manžela nebo manželku. Mám za to, že mezi kupcem a prodávajícím musí vzniknout listina (kupní smlouva), která bude kryt hlavním rizikem, jež by mohla nastat později a nejsou zřejmá v době uzavření tohoto obchodu, tedy možné skryté vady. Kupujícímu radím, aby byl obezřetný u formulace: Automobil přebírám bez závad. Je to právě kupní smlouva, která ukládá prodávajícímu povinnost být za skryté vady odpovědný po dobu půl roku u fyzické osoby a dva roky u autobazaru. Obecně do kupní smlouvy doporučuji naopak dát formulaci, že opotřebené vozidlo odpovídající jeho stáří není důvodem k odstoupení od smlouvy. Jinak 100% dokonalá kupní smlouva snad ani neexistuje.

A jaké jsou základní náležitosti takové kupní smlouvy?

- Označení smluvních stran
- Prohlášení prodávajícího, že vozidlo je jeho majetkem a že další osoby k němu nemají jiné nároky (pokud prodávající vozidlo manželé, necht' jsou tam uvedeni oba!)
- Cena a způsob úhrady (doporučuji bez splátek)
- Přesná specifikace předmětu

smlouvy: značka, typ, barva, VIN, rok výroby, číslo velkého technického průkazu, počet najetých km, seznam dokladů při předání

- Samozřejmě datum a podpisy smluvních stran, popřípadě zmocněné osoby, která za vás tuto věc vyřizuje (mé doporučení je si tyto záležitosti zařizovat osobně u obou smluvních stran bez tzv. prostředníka a své doklady si ověřit na místě! – důvěřuj, ale prověřuj)

A jaké jsou další náležitosti takové smlouvy?

- Prohlášení o stavu vozidla, zda bylo bourané, jaké zákroky byly v poslední době prováděny, protokol o případných vadách, na které je kupující upozorněn, případně rozsah příslušenství
- Předávací protokol
- A doporučuji ujednání známé skutečnosti o převodu (přepisu) vozidla na příslušném správním úřadě

„Lepší než jednou chybit je dvakrát i třikrát se zeptat.“

latinské přísloví

Pokud jde o skryté vady, nese prodávající odpovědnost 6 měsíců od převzetí vozidla. Odkazují na § 2161 občanského zákoníku, že předmět (auto), u kterého se objeví vada, byl prodán s vadou. Prodávající tedy odpovídá za skryté vady, které se objevily během půl roku po prodeji vozidla, nebo musí prokázat, že vada při prodeji na vozidlo nebyla. Uvedu příklad, pokud vozidlo užíváte v rozporu s pokyny výrobce, neměňte olej,

rozvody, tankujete nevhodné pohonné hmoty, neděláte pravidelné servisní prohlídky, tak v případě třeba zadření motoru asi se skrytou vadou neuspějete. A přepis vozidla udělejte raději hned spolu, ať vaše vozidlo nejedí s jiným řidičem po republice a pod vaší registrací nepáchá přestupky či škody!

Pokud ojeté vozidlo kupujete od manželů, dovoluji si předpokládat, že spadá do SJM, doporučuji pak na to pamatovat při podpisu smlouvy. V záhlaví takovéto smlouvy je třeba uvést oba manžele. Bez souhlasu manžela (manželky) by mohl být obchod označen i jako neplatný!

A snad ještě poslední doporučení spočívá v povinnosti neprodleně uzavřít novou zákonnou pojistku na vozidlo.

„Občanské právo se nemůže ani ohýbat přízní, ani drtit mocí, ani narušovat penězi.“

Marcus Tullius Cicero

Přeji všem čtenářům této rubriky hezké vánoční svátky, šťastný a veselý rok 2021 a samozřejmě pevné zdraví.

Zbyněk Hromek
zastupitel

PŘEDSTAVUJEME SE

Mgr. Tereza Hemzová, členka Zastupitelstva obce Lužice

Vážení spoluobčané, ráda bych se dnes představila vám všem – těm, kteří mne znají od dětství, ale především těm, kteří o mně ještě neslyšeli. V Lužicích vyrůstám od malička, mnozí z vás mě znají pod rodným příjmením: jako Tereza Ištvánková jsem v naší obci prošla školkou i školou základní, ohýbala prstíky nad klavírem, hrála na mnoha vítáních občánků, zpívala pod májů, reprezentovala naši obec na soutěžích malých včelaříků a trénovala francouzštinu během návštěv z naší partnerské obce Isdes. Po maturitě na břeclavském gymnáziu mne vítř na několik let zavál do krásné Olomouce, kde jsem vystudovala dvouobor německé a francouzské filologie, nějaký čas jsme pak s manželem Jakubem strávili i v ruchu Brna. Během studií má cesta vedla různými městy i zeměmi, nakonec jsme se ale přece jen vrátili na začátek – do svých rodných Lužic. Na Starém kvartýru jsme se v roce 2017 vzali,

letos konečně dostavěli dům a tím definitivně zapustili pevné kořeny v regionu, který je našim srdcím nejbližší.

Po návratu do naší obce jsem začala pracovat ve firmě, která mi učarovala už jako studentce – v čejkovickém Sontentoru. Na oddělení marketingu mi pod rukama vznikají texty, které se objevují na krabičkách čajů, ale také na plakátech nebo v online světě. Navíc jsem díky této práci také opravdu pochopila hodnotu udržitelnosti a důležitost ekologického přístupu nejen v zemědělství, ale také v každodenním životě.

Momentálně jsou mé dny naplněny především výchovou našeho 16měsíčního synka Felixe. Díky ochotě manžela, babiček a dědečků mám ale částečně prostor i na práci. Mimo to mne také ještě čeká dokončení doktorátu z francouzské literatury – pevně doufám, že úspěšné. Literatura, i když se jí dnes profesně nevěnuji, mi zůstala v srdci. Ráda si přečtu dobrou knihu (i když volných chvil je teď spíše

poskrovnu) a nadšeně vplouvám do tajů zahrádkaření. Časem bych se také ráda vrátila ke včelám, a pokud bude příští rok příznivější než ten letošní, s nadšením si procvičím svou francouzštinu mezi přáteli z Isdes.

Do Lužic jsme se vrátili, protože věříme, že jsou příjemným místem k žití. Chtěla bych, aby tomu tak zůstalo. Přeji si, aby Lužice nadále rozkvétaly a byly příkladem pro své okolí. Pokud budu moct k rozvoji naší obce přispět a podpořit projekty, které mají smysl, vynasnažím se do tohoto důležitého poslání vložit co nejvíce ze svých schopností a dosavadních zkušeností.

Tereza Hemzová

VÝSLEDKY VOLEB DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ KONANÉ DNE 2. 10. – 3. 10. 2020

Počet voličů v seznamu	2359
Vydané obálky	766
Odevzdané obálky	765
Platné hlasy	760
Volební účast	32,47 %

ANO 2011	154	20,26
KDU-ČSL	140	18,42
Česká pirátská strana	121	15,92
Starostové pro jižní Moravu	91	11,97
Svoboda a př. demokracie (SPD)	68	8,94
ODS s podpor. Svobodných a SOM	67	8,81
Komunistická str. Čech a Moravy	37	4,86
Spolu pro Moravu	30	3,94
Trikolóra hnutí občanů	27	3,55
Česká str. sociálně demokrat.	16	2,10
ROZUMNÍ – Petr Hannig	4	0,52
DSZ – ZA PRÁVA ZVÍŘAT	2	0,26
Moravané	1	0,13
Zdraví Sport Prosperita	1	0,13
Levice	1	0,13
DSSS – ČiKR	0	0,00

OZNÁMENÍ O GENĚ STOČNÉHO

Rozhodnutím valné hromady
dne 30. 11. 2020
byla schválena od 1. 1. 2021 cena
stočného ve výši 41,90 Kč/m³.
Uvedená cena je bez DPH.
Jednatelé společnosti LUTES s. r. o.

**KONTAKT na poskytovatele
internetových a televizních služeb
po kabelové síti: Selfnet**

**Zákaznická linka: 533 383 335 (nonstop)
E-mail: zakaznicke.centrum@selfnet.cz
Webové stránky: www.selfnet.cz**

MÍSTNÍ KNIHOVNA LUŽICE

Milí čtenáři a návštěvníci knihovny, na podzim a v zimě jsme měli v knihovně naplánováno několik akcí, které nám bohužel překazil nouzový stav a s ním spojená opatření. Zrušena byla Noc s Andersemem, podzimní prázdniny i s alternativní verzí, vánoční dílny a také první Večery s pohádkou, které jsme chtěli pořádat v zimních měsících.

Pozastaveny byly také dílničky pro nejmenší, které byly v září obnoveny, ale proběhly pouze dvakrát.

Dílničky pro nejmenší
foto: Petra Lorencová

KNIHOVNÍ FOND

I přes uzavření se však v knihovně stále něco děje. Byl „osvěžen“ fond pro děti a mládež. Většina knih byla znovu přebalena a přeštitkována, dlouho nečtené nebo hodně poničené knihy jsou postupně vyřazovány. Do fondu přibývají nové a zajímavé knížky pro menší i větší děti. Můžete se těšit např. na sérii Deník malého poseroutky, Příběhy se šťastným koncem, Ztřeštěný dům na stromě, Kouzelná třída, pokračování Jezevce Chrujdy, zábavné knihy od Davida Walliamse, leporela a další.

Také probíhá obnova fondu pro dospělé, do kterého nám postupně přibývají nové knihy různých žánrů. Pokud máte tip na zajímavou knihu, která by neměla v našem fondu chybět, můžete nám jej napsat na e-mail knihovnaluzice@seznam.cz nebo sdělit přímo v knihovně (:

Vyřazené knihy nově nabízíme široké veřejnosti. I tyto knihy si dokážou najít své nové majitele a je škoda, aby končily ve sběru. V říjnu si z vyřazených knih a těch v rámci akce Dejme knihám další šanci odvezli spoustu z nich pracovníci z psychocentra, domova důchodců a také zájemci do knihobudek, které jsou rozmístěny v různých obcích a městech. Jsme rádi, že knihy slouží dál.

Nově také byly vyčleněny regály pro naši obec. Naleznete zde veškeré publikace, které byly vydány, dále Lužické zpravodaje, Zvony Podluží a také postupně přibývají (od nejstarších) kopie kronik obce a fotokroniky z posledních let.

Vše je vám k dispozici k nahlédnutí v otevírací době knihovny, tj. v pondělí od 13 do 18 a v úterý od 7 do 12 hodin.

PŘIPRAVOVANÉ AKCE

V tomto období je těžké říci, jaké akce se budou, nebo nebudou konat. Pokud však situace dovolí, chystáme se po novém roce opět začít s jejich pořádáním. I nadále počítáme s pořádáním dílen pro nejmenší děti, s Večery s pohádkou a dalšími akcemi.

A protože bude knihovna v příštím roce slavit své 100. výročí od založení, máme připravenou také celoroční soutěž Lovci perel pro všechny čtenáře do 15 let. Jedná se o celoroční projekt, jenž motivuje k četbě knížek, učí pracovat s textem a informacemi, především je však atraktivním trávením volného času a zábavou pro děti. Více informací získáte na webových stránkách knihovny www.knihovnaluzice.estranky.cz nebo přímo v knihovně v otevírací době.

INFORMOVANOST

O všech akcích vás budeme průběžně informovat i nadále na webových stránkách obce i knihovny, na facebooku, v rozhlasu a na infokanále.

Pro lepší informovanost vznikla stránka knihovny i na Facebooku pod názvem Místní knihovna Lužice. Naleznete zde informace z činnosti a také sdílené zajímavé tipy týkající se knih a knihoven.

Petra Lorencová

Čtenářská soutěž pro děti, mládež a rodiče s dětmi v Místní knihovně v Lužicích

LOVCI PEREL 2021

Ponořte se do hlubin příběhů...

... a získejte co nejvíce perel!

Kdo vyhraje?

Všichni, kteří se zúčastní a budou sbírat perly.

Milé děti, holky, kluci a rodiče s dětmi,
zapojte se s námi do hry, ve které se stanete **lovci perel**.

V celém roce **2021** sbírejte za čtení knih
označených perlorodkou perly a moriony.

Jedna kniha = jedna perla.

Jedna dobrovolná otázka navíc = jeden morion.

Čtení knih se pro vás stane **výzvou a dobrodružstvím!**

Více informací naleznete
na webových stránkách knihovny
nebo získáte přímo v knihovně.
Těšíme se na vás :)

www.knihovnaluzice.estranky.cz / www.lovciperel.cz

LOVCI PEREL – INFORMACE

Milé děti, holky, kluci a rodiče s dětmi, zapojte se s námi do hry, ve které se stanete **LOVCI PEREL**.

V celém roce 2021 sbírejte za čtení knih označených perlorodkou perly a moriony.

Čtení knih se pro vás stane výzvou a dobrodružstvím!

KDO VYHRAJE?

Všichni, kteří se zúčastní a budou sbírat perly.

Kolik perel si nasbíváte, tolik si můžete na konci soutěže ve formě náramku nebo náhrdelníku odnést :)

Sbírejte také speciální bankovky moriony, za které si budete moci něco koupit na morionském trhu po skončení soutěže.

LOVCI PEREL – základní informace

Jedná se o celoroční projekt, jenž motivuje k četbě knížek, učí pracovat s textem a informacemi, především je však atraktivním trávením volného času a zábavou pro děti.

REGISTRACE

V knihovně se zaregistrujete do soutěže (jméno, příjmení, třída, e-mail). Následně vám přijde e-mail s informací o vytvoření účtu, který je nutno potvrdit. Po potvrzení budete přesměrováni na stránku lovciperel.cz, kde si vytvoříte své heslo. Poté vám bude vytvořen **účet**, na který se přihlásíte zaregistrovaným e-mailem a vámi zvoleným heslem. Na účtu budete mít přehled o přečtených knihách.

JAK HRA FUNGUJE?

V knihovně se nacházejí knihy, které jsou na zadní straně obálky označeny samolepkou **PERLORODKA**. Čtenář po výběru knihy obdrží **hrací list s otázkami**. Cílem je přečíst knihu a odpovědět na otázky související s jejím obsahem, což podporuje čtení s porozuměním a umožňuje dětem objevit nové pěkné knížky.

Perly

Za každou knihu a správně zodpovězené otázky k ní získává čtenář **perlu**, a tvoří tak **náhrdelník (jedna kniha = jedna perla)**. Perly se sbírají a zůstávají po dobu soutěže v knihovně – na nástěnce bude vaše jméno a u jména provázek s perlami. Na konci soutěže si svůj perlový náhrdelník nebo náramek odnesete.

Moriony

Navíc hrací listy obsahují i dobrovolné otázky, které vedou k zamyšlení a vyjádření vlastního názoru. Za odpovědi hráči získávají tzv. **moriony (jedna otázka = jeden morion)**. Po skončení soutěže proběhne v lednu 2022 **morionský trh**, kde si budete moci vybrat za nasbírané moriony **malý dárek**.

Vždy lze půjčit pouze jednu knihu označenou perlorodkou.

Těšíme se na vás!

Sociální služby

SPOLEK ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÝCH OBČANŮ – SPOLKOVÝ VÝBOR HODONÍN INFORMUJE

Jedním z hlavních úkolů SZPO je pomáhat zdravotně postiženým občanům a seniorům překonávat následky jejich postižení a organizovat rekondiční ozdravné pobyty, kulturní a společenské akce i poznávací zájezdy.

Na rok 2021 připravuje spolkový výbor následující rekondič-

ní a ozdravné pobyty (doprava z Hodonína a zpět u všech pobytů zajištěna). **Všechny akce budou samozřejmě organizovány dle konkrétních vládních opatření týkajících se pandemie.**

1.–8. 6. 2021 – Borovany, hotel Alf: Plná penze, výlety po okolí.

Hotel Alf se nachází v těsné blízkosti borovanského kláštera a nabízí útulnou restauraci s možností venkovního stolování a s výhledem na historické náměstí. Ubytování ve dvoulůžkových pokojích s koupelnou, bezplatným Wi-Fi a TV.

V okruhu 100 metrů je k dispozici veřejný krytý bazén.

18.–23. 6. 2021 – Sezimovo Ústí, hotel MAS: Lázeňský pobyt, ubytování ve dvoulůžkových pokojích, plná penze, 4 procedury, 2x společenský večer, bingo, bowling, půldenní výlet do Tábora, možnost zakoupení výletů do okolí. Denně zdarma vstup do krytého vyhřívaného bazénu.

16.–21. 7. 2021 – Tatranská Lomnica, hotel Morava: Polopenze, dvoulůžkové pokoje se sociálním zařízením. Hotel se nachází v centru Tatranské Lomnice ve Vysokých Tatrách, přímo pod úpatím Lomnického štítu. V blízkosti hotelu se nachází stanice lanovky na Skalnaté pleso s možným přestupem na Lomnický štít. Snídaně formou teplých a studených bufetových stolů, večere formou bufetových stolů.

15.–20. 8. 2021 – Rájecké Teplice, hotel Salka: Lázeňský pobyt, polopenze, 5 procedur. Ubytování ve dvoulůžkových pokojích s koupelnou a WC. Možnost zakoupení výletů do okolí. Snídaně formou švédských stolů, večere výběrem.

1.–8. 9. Bulharsko – hotel Kamencec Nesebr: 150 m od široké písčité pláže v nové části historického města, letecky. Dvoulůžkové pokoje s balkonem, koupelnou a lednicí, 3 venkovní bazény. Doprava z Hodonína na letiště a zpět, stravování All INCLUSIVE (snídaně, obědy, večere, svačiny formou bufetu, alkoholické i nealkoholické nápoje), pojištění.

13.–19. 9. 2021 Doksy – hotel Bellevue: Městečko Doksy leží na břehu Máchova jezera, okružní plavby lodí po jezeře nabízejí nádherné výhledy do okolí. Ubytování ve dvoulůžkových pokojích, plná penze, výlety do okolí.

Plavba na pletích pod Strečnom

Čapí hnízdo

Jednodenní zájezdy budou organizovány podle vývoje pandemie.

Bližší informace osobně každou středu v době od 9,00 do 12,00 na Palackého ulici č. 14 v Hodoníně nebo telefonicky ve stejnou dobu na čísle 518 352 544, 727 860 475, popř. emailem: SVSZPO@seznam.cz. Přihlášky na výše uvedené rekondiční pobyty budou přijímány od 6. ledna 2021 (mimo nouzový stav) pouze písemně a se zálohou

2000 Kč (u leteckého zájezdu 3 000 Kč) do vyčerpání kapacity.

ZO SZPO č. 1 Hodonín připravuje:

- 25. 2. 2021** – členská schůze
- 19. 3. 2021** – Josefovský večírek
- 6.–11. 4. 2021** – rekondiční pobyt Luhačovice
- 10. 5. 2021** – Pasohlávky
- 20. 5. 2021** – jednodenní zájezd Olomouc a okolí
- 7. 6. 2021** – Pasohlávky

10. 6. 2021 – jednodenní zájezd
Mikulov a okolí
25.–30. 8. 2021 – rekondiční pobyt
Poděbrady
14. 9. 2021 – jednodenní zájezd
Náměšť nad Oslavou
11. 10. 2021 – Pasohlávky
26. 11. 2021 – Kateřinský večírek

Do roku 2021 Spolkový výbor SZPO Hodonín přeje všem našim členům hodně zdraví a osobních úspěchů.

*Ing. Petr Kokeš
předseda SV SZPO
Marie Černá – pokladní*

Zvládli jsme to!

BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ

Bílý kruh bezpečí je nestátní nezisková organizace, která od roku 1991 poskytuje odbornou pomoc obětem, svědkům a pozůstalým po obětech trestné činnosti prostřednictvím sítě poraden, ve kterých pracují bez nároku na odměnu zejména právníci, psychologové a sociální pracovníci. Poradci poskytují obětem nejen právní informace, praktické rady, ale též psychologickou a emocionální podporu. Konkrétní pomoc se odvíjí od potřeb klientů. Těmi jsou oběti útoku proti tělesné integritě (loupež, ublížení na zdraví, domácí násilí), oběti sexuálních útoků (znásilnění, pohlavní zneužívání), pozůstalí po obětech vražd, ale i oběti majetkové kriminality (např. podvedení seniorů).

Organizace funguje v ČR v devíti poradnách (v Jihomoravském kraji v Brně) a nonstop na bezplatné lince 116 006. V současné době také zavádí projekt mobilní poradny, tedy vozidla uzpůsobeného konzultacím, jehož prostřednictvím bude

poradenství dostupné ve větší míře i klientům mimo velká města.

Principy poradenské činnosti jsou bezplatnost, diskrétnost (je zachována důvěrnost, klient může vystupovat i anonymně) a nestranost (poradna je otevřena všem bez rozdílu a rady poskytuje bez hodnocení či tlaku na rozhodnutí klienta).

Bílý kruh bezpečí nabízí osobní i telefonické konzultace, zpracování právních podkladů, průvodcovství

celým trestním řízením, doprovod k výslechům i soudnímu líčení, psychologickou terapii, psychorekondiční pobyty, pomoc při uplatnění práv, vymáhání odškodnění, snaží se také zvýšit informovanost široké veřejnosti.

Pro objednání je možné využít tel. 732 842 664 nebo e-mailovou adresu bkb.brno@bkb.cz, více informací najdete na www.bkb.cz.

My všichni školou povinni

SLOVO ŘEDITELE

Vážení občané, milí rodiče,

v minulém vydání zpravodaje k začátku školního roku jsem vyjádřil naději, že už snad nedojde k distanční výuce a nový školní rok proběhne v relativním poklidu. No, byl jsem trochu naivní, přiznávám ☺ Jen pár dnů po vydání zpravodaje se školy zavřely pro všechny ročníky a ze dne na den se muselo přejít na distanční výuku, která trvá prakticky do konce listopadu (kdy píše tento článek). Nyní už se nám vrátili do školy žáci 1. a 2. třídy a od 30. listopadu by měl nastoupit i zbytek tříd. Tak si dovolím vyjádřit naději a přání, že to vydrží alespoň do Vánoc ☺ Byť zatím nonstop v rouškách, což pro nikoho není příjemné.

Pravda prostě je, že distanční výuka rozhodně nedává dětem tolik, co klasická prezenční ve škole. Už jen problematičnost videohodin z hlediska efektivity využití času – někomu se seká obraz, někomu zvuk, občas nejde rozumět a musí se něco opakovat, prodleva, než si žák zapne mikrofon, občas se přefukne a vypadne z videohodiny a musí se znovu přihlašovat atd. To vše způsobuje, že se toho nestihne zdaleka tolik jako v normální hodině ve třídě. A další nevýhodou je samotný fakt, že při videohodinách musí dítě sedět u monitoru počítače, notebooku, tabletu či mobilu a zírat do obrazovky, což pro jeho oči není úplně ideální. I to byl důvod, proč jsme se rozhodli nekopírovat školní rozvrh hodin a zaměřili se na předměty zásadnější, zatímco jiné jsme po dobu distanční výuky upozadili. Tak ostatně hovořil i manuál z MŠMT, kde bylo doporučeno mít na 1. stupni maximálně hodinu

synchronní výuky (on-line), zatímco na 2. stupni bylo doporučeno nemít víc než 3 vyučovací hodiny synchronní výuky za sebou. Samozřejmě zkušenosti z jarního období a další ze započatých videohodin nás nyní na podzim dovedly k postupnému rozdělení všech tříd na 1. stupni na 2 skupiny. Mnohem lépe se pracuje on-line třeba s 8–10 dětmi než s 20 najednou. Stihne se toho o něco více procvičit, děti se častěji dostanou ke slovu, učitelé mají větší prostor k individuálnímu přístupu v případě nepochopení látky apod. Současné videohodiny začaly postupně probíhat ve všech třídách každý den, případně s jednodenní přestávkou u nejmladších žáků. Právě u nich po jejich návratu do škol bude potřeba co nejvíce procvičovat základy čtení, psaní a počítání, protože zrovna tyto děti „trpí“ distanční výukou asi nejvíce. Proto jsme moc rádi, že žáci 1. a 2. tříd se vrátili do škol už v polovině listopadu a mohou pokračovat ve vzdělávání se svými vyučujícími. Snad tedy vydrží i plán Ministerstva zdravotnictví, že i v případě zhoršení epidemiologické situace v ČR by měla být docházka těchto dětí zachována.

Musím na tomto místě moc poděkovat prakticky všem rodičům našich žáků. Takřka všechny se podařilo zapojit do distanční výuky, jak do její on-line podoby (videohodiny), tak i do off-line podoby (vypracování úkolů v systému Edupage, pracovní listy, cvičení z učebnice apod.). Samozřejmě nějaké výjimky se našly, ale i u nich se podařilo je do jisté míry zapojit do distančního vzdělávání. Z mimo-

řádné dotace od MŠMT pak škola nakoupila notebooky pro učitele a tablety k zapůjčení rodičům bez potřebného technického vybavení k distanční výuce. Ty pak plánujeme využívat i ve škole v rámci výuky. A můj dík patří rodičům i za to, že se svými dětmi procvičovali, učili se a pomáhali jim, což pro mnohé určitě znamenalo větší zátěž na psychiku a nervy ☺ Taky jsme pro rodiče přichystali dotazník, který by nám měl poskytnout zpětnou vazbu k tomu, jak škola zvládla období distanční výuky, co se osvědčilo a co by bylo potřeba ještě vylepšit. Víím, že vždy se dá něco zlepšovat, nejinak tomu je i v našem případě, ale bez spolupráce rodičů se školou to nepůjde. Získali jsme další zkušenosti, takže už teď víím o menších změnách, které bychom zavedli v případě další vlny distanční výuky. Věřme ale, že už nenastane.

Můj dík patří samozřejmě i mým kolegům – pedagogům za to, jak se snažili zvládnout distanční výuku. Mladší či starší, všichni započali s videohodinami prakticky od počátku uzavření škol, oživilo si obsluhu videokonferenční platformy Google Meet a navázali kontakt se svými žáky přes obrazovku monitoru. A někteří se pak snažili i nadále vylepšovat svoji videovýuku různými novými nástroji v této komunikační platformě.

Oproti základní škole mateřská škola fungovala bez přestávky. Vyhnulo se nám našťastí zavření MŠ z důvodu rozšíření koronaviru, jak tomu bylo v některých jiných obcích. Snad to vydrží i nadále. Horší to bylo se školními kuchyněmi, kde byl akutní nedostatek kuchařek,

a proto fungovala po nějakou dobu jen kuchyně v MŠ a vařila pouze pro děti v ní přítomné, protože na víc nebyly kapacity. Ale nejhorší období jsme snad překlenuli a nyní už se vaří v obou kuchyních pro všechny děti i cizí strávníky.

Bohužel situace neumožňuje pořádat prakticky žádné školní akce. Už podruhé byla zrušena škola

v přírodě v současné 4. třídě, kdo ví, jak to bude s Mikulášem, velký otazník visí nad lyžařským kurzem pro 7. třídu, nad plesem školy, obnovením kroužků apod. V MŠ se taky nemohly uskutečnit plánované akce s rodiči dětí. A vzhledem k panujícím opatřením ty vyhlídky příliš růžové nejsou. Ale když to nevyjde tento školní rok, tak si to děti a žáci

snad vynahradí v dalším.

Závěrem bych chtěl všem popřát klidné, pohodové a ve zdraví prožité bezrouškové Vánoce a v příštím roce spokojenost, pevné zdraví a co nejdříve návrat k „normálu“.

*Mgr. Vít Hubačka
ředitel školy*

STRÍPKY Z PRIMA ŠKOLY

Zábavné odpoledne s prvňáčky

Dne 28. 8. 2020 se na školním dvoře uskutečnilo za velmi pěkného počasí hravé seznamovací odpoledne. Děti se seznamovaly s novou paní učitelkou, jelikož v době koronavirového volna se neuskutečnila jediná schůzka, kde by měly možnost ji poznat. Společně s rodiči si budoucí žáci kreslili, hráli hry, povídali si o očekáváních ze školy. Na závěr jsme se všichni přesunuli do nedaleké družiny a jídelny. Tam načerpali bohaté informace o provozu družiny a fungování stravování.

(Mgr. Andrea Pavlíková)

Zábavné odpoledne s prvňáčky

foto: ZŠ Lužice

Memoriál Štěpána Kurky

I v letošním roce jsme uspořádáním dalšího ročníku branného závodu vzpomněli na lužického rodáka Štěpána Kurku (československý letec druhé světové války, který v září 1939 byl usmrcen střepinou z bomby). V omezeném režimu se všichni žáci zúčastnili Memoriálu Štěpána Kurky. Zdolávali překážky a snažili se být co nejrychlejší. V každé třídě byli vyhodnoceni tři nejlepší dívky a chlapci.

Fotografování devátáků v kroji

Také letošní devátáci se fotografovali v krojích. Poslední zářijový den za pomoci ochotných žen se oblékli do krojů a stali se modely

Memoriál Štěpána Kurky

foto: ZŠ Lužice

pro fotografa. Výsledky této práce bude možné zhlédnout v kalendáři, který vydává obec Lužice.

Starý kvartýr – Propojení

Žáci 8. třídy navštívili v hodině výtvarné výchovy Starý kvartýr a prohlédli si zdařilé výrobky z keramiky a kovu na právě probíhající výstavě. Obdivovali fantazii a pečlivě vypracovaná díla, která pro ně mohou být inspirací v jejich vlastní tvorbě při prostorovém vytváření. Poděkování patří členkám Starého kvartýru, paní Hromkové a Konvičné, které se žákům ochotně věnovaly.

(Lenka Ryšánková, tř. uč.)

Naše třída 2. B navštívila tuto výstavu v pátek 25. 9. Všichni jsme obdivovali úžasné výrobky z kovu a keramiky, které by ne jeden z nás toužil mít doma. Zvětšeniny ze světa hmyzu nás překvapily svojí barevností a zachycením detailu. Nakonec jsme si vyzkoušeli různé pomůcky našich babiček. I když nám počasí cestou nepřálo, moc se nám to líbilo.

(Mgr. Monika Smolková)

2. B a podzim

Začátkem října jsme ještě stihli krásné počasí a udělali si procházku podzimní přírodou. Cestou jsme určovali listnaté a jehličnaté stromy, pozorovali, co se sklízí na polích, a sbírali přírodniny. Ty jsme pak v pracovních činnostech použili na výrobu soviček.

(Mgr. Monika Smolková)

Pátračka po Lužicích

Paní učitelka z 1. třídy připravila v době distanční výuky pro své prvňáčky a jejich rodiče, příznivce her a soutěží venku, hru s názvem Pátračka po Lužicích. Každý dostal manuál s pokyny a úkoly – něco spočítat, doplnit, opsat, vyběhnout,

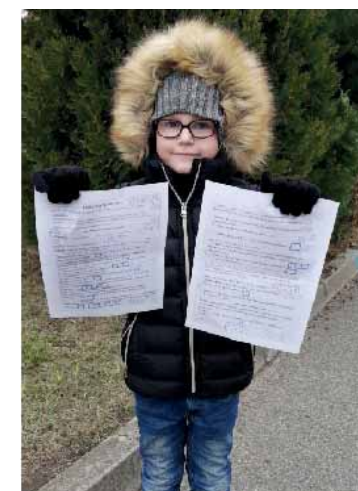
Memoriál Štěpána Kurky

foto: ZŠ Lužice

Žáci ZŠ Lužice na Starém kvartýru

foto: ZŠ Lužice

Pátračka po Lužicích

foto: ZŠ Lužice

Pátračka po Lužicích

foto: ZŠ Lužice

oběhnout, načíst a zapamatovat si důležité číslo, sečíst letopočet. Na konci za Lužákem našly děti poklad s odměnami. Všichni úkol perfektně zvládli, rodiče poslali paní učitelce fotografie a všichni prvňáčci si zasloužili jedničku od paní učitelky. Ohlasy od rodičů i dětí byly kladné, což paní učitelku moc potěšilo.

Mgr. Jana Ličeníková

KDYŽ SE UČÍ DISTANČNĚ...

Dala jsem si předsevzetí, že už nebudu nic komentovat na sociálních sítích. A zase jsem to nevydržela...

Už vám ten komentář nepřetlumochím přesně, ale něco v tom smyslu, že by se učitelé měli přestat válet doma a měli by si začít plnit povinnosti, aby nemuseli za ně učit rodiče.

No uznejte. Jenže ten, kdo nezažil distanční výuku, nepochopí. Musím vám přiblížit, jak taková distanční výuka probíhá. Vyfasujete rozvrh, podle kterého se pojede. S tím nemám problém, v osm jsem dávno vzhůru a energii bych mohla rozdávat. Na rozdíl od našich dětí. Většina z nich jsou totiž sovy, žijí zásadně v noci. Poznám to podle toho, jak mi pípá mobil. Nejlépe po desáté večer a v pátek. Můj muž se zajímal, co se stalo, že mi telefon tak zuřivě pípá. „Nic se neděje, dětičky posílají úkoly, termín mají do osmi.“ Vypnu zvuk,

abychom mohli spát. Ráno vstanu a kontrojuji úkoly. Některé jsou vzorně v elektronické žákovské, některé mám v mailu, některé ve zprávách na edupage a některé na messengeru. Tak hledám a čárkuju, kdo má splněno. Mám 49 žáků, mám do osmi co dělat. V pondělí v 8:15 začíná 9. třída. Pomalu se 8:20 rozjíždí žádosti o připojení. Asi tři zapnuté kamery, jinak ticho a tma. „Děcka, prosím vás, zapněte si ty kamery,“ doslova žadoním. Protože když mám komunikovat s nějakým znakem, nic neslyším a nic nerozumím, nevím, jestli stíhají a můžu pokračovat.

„Já jsem se nečesala!“

„Já ještě ležím!“

„Já nejsem namalovaná!“

„Já snídám!“

Díky, že mě aspoň nekrmí stereotypním sdělením, že jim to nefunguje.

Pak přichází perla: „Já nejsem oblečená!“

„Počkej, ty vysíláš nahatej?“ zoufale lapám po dechu.

„Ne, mám trenýrky!“

Uf, tak to se mi ulevilo. Tak se příště obleč!!!!

Najednou se mi ztratí hlava z kamery. „Co to tam děláš?“ zoufale zaostřuji. „Já se nudil, tak si šlapu na rotopedu.“

Přisáhám, že vám nekecám. „Děláš si srandu???“

Je 8:30, probíráme podstatná jména. Zopakuju jim, co už umíme, a pak se zákeřně ptám: „Co to tedy určujeme u podstatných jmen?“

Jeden hoch neví, druhý mlčí, třetí neví, čtvrtý si zrovna toto nepamatuje. Propadám zoufalství. „V deváté třídě nevíte, co se určuje u podstatných jmen?“ Naštěstí to aspoň někdo ví.

„Otevřete si učebnice na straně 42.“

„Co jste to říkala?“

„Já jsem nerozuměl.“

„Mně nejde mikrofon.“

„Paní učitelko, mně se to seká!“

„Já nevím, kde jsme...“

Bliží se konec, je 8:55, za pět minut končíme a nic jsme neudělali.

Nevadí, tak zítra to snad bude lepší.

Nebylo, ale o tom až příště....

Tak vypadá reálně popsaná hodina distanční výuky. Teď je to mnohem lepší, kamery už používá většina, sice pod nátlakem a v kápucích, ale přece to vnímáme jako úspěch. Po dvou vysílacích hodinách nejraději mlčím, sedím další tři

až čtyři hodiny u počítače a chystám si materiály na zítra. Moje sportovní hodinky úpí a neustále vibrují, ať jdu něco dělat. Chápu, mají pocit jako někteří na facebooku, že si jenom vykládáme. Ani omylem...

M. Komendová

TÉMA Z LITERATURY – TREST SMRTI

V hodině literatury jsme narazili na téma trestu smrti. Naši devátáci nad tímto tématem hodně diskutovali...

TREST SMRTI

Podle mě je trest smrti na jednu stranu „výhodný“, ale na jednu stranu zas ne.

„Výhodný“ je proto, protože když nějaký člověk někoho fakt zabil a ví se, že je schopný to udělat znovu, tak ho odsoudí na trest smrti a lidi můžou být aspoň trochu v klidu.

Nevýhodný je, protože někdy si lidé nejsou úplně jistí, jestli ten dotyčný člověk fakt někoho zabil (nemají důkazy), a tím pádem je odsouzený k trestu smrti úplně nevinný člověk. To je podle mě na tom to nejsmutnější, že zabijí nevinného člověka, který má třeba svoji rodinu, a oni si pořádně ani neověří, jestli je opravdu vrah.

Je spousta metod trestu smrti, ale neznámější je asi podle mě elektrické křeslo. Je to velmi bolestivá a zdoluhavá smrt, kterou bych nepřála nikomu, jedná se o křeslo, do kterého se posadíte, přiváží vám nohy a ruce, dají vám na hlavu mokrou houbičku a na to nasadí takovou helmu, do které vedou dráty s elektrickou. O této metodě je i natočený film Zelená míle. Při elektrickém křesle ale i obecně při všech metodách trestu smrti zemře hodně nevinných lidí.

V Česku byl trest smrti ale zrušen roku 1990 při sametové revoluci.

Já osobně bych trest smrti ani samotnou smrt nepřála nikomu, to radši ať třeba uklízí, dělají něco užitečného a svůj trest si tak odpracují.

Anna Maděrová, 9. třída

TREST SMRTI

Trest smrti je věc, která byla donedávna i v Čechách. Poslední člověk odsouzený u nás byl pětinašobný vrah Vladimír Luška z Předměřic nad Labem, který zabil celou rodinu. Podle mě si trest zasloužil, protože zabít vlastní manželku a děti je strašné.

Trest smrti byl u nás zakázán v roce 1990, což byl nevím jestli dobrý nebo špatný tah. Na jednu stranu bych některým kriminálíkům tu smrt i přála, ale umírat někde v bolestech je zase špatné, ale zase to, že na doživotí budou sedět ve vězení, je asi trest, který není dostačující, radši ať jdou dělat veřejně prospěšné práce místo sedět si jen tak ve věznici. Ale kdyby se mě někdo ptal, jestli trest smrti ano, nebo ne, tak se asi přikloním pro ne.

Je dobrá otázka, jestli trest smrti je vůbec pořádný trest pro odsouzence, protože to, že do někoho píchnou injekci, tak je to vlastně ani nebolí, ale zase ta psychologická

bolest před zákrokem může pořádně člověka uvést do deprese.

Tak má vůbec cenu tam, kde je pořád trest smrti zaveden, aby tam byl nadále?

A co když potrestají nepravého, život už mu nic nevrátí a má cenu prolévat další krev?

Každý má názor jiný, každý se dohaduje, jestli ano, nebo ne, ale stojí za to ten risk, že potrestají nesprávného? Nebo je to ten správný trest?

Eva Gožďalová, 9. třída

V OSMÉ TŘIDĚ ŽÁCI DISTANČNĚ PSALI ÚVAHU NA TÉMA: VÍRA

CO TO ZNAMENÁ VÍRA?

Je na každém z nás, jestli v něco nebo v někoho věřit vůbec chce. Jsou i takoví, co nemají žádnou víru a v nic nevěří, je to jen jejich volba. Můžeme věřit v Ježíška, v Mikuláše, v Boha nebo jenom sami v sebe.

Já osobně věřím, že je něco většího než my samotní, ale nikdo k tomu žádný důkaz nezískal, takže je to jenom můj pohled.

Někdy přemyslím, co vlastně je skutečné a co není. Občas mám po-

cit, že mnoho náboženství vzniklo ze strachu lidí. Mnoho jich je tak zaslepených svojí vírou, že se jim snaží vnutit ostatním. Někdy nám může víra pomoci třeba tak, že nám dodá sebevědomí, nebo když má člověk nějaké stresové období, tak se třeba pomodlí a řekne si, že to musí přece dobře dopadnout. A někdy to tak dokonce i funguje. Já, když jsem nervózní, řeknu si, že jestli je tam něco většího, než jsme my, tak ať mi pomůže, a ono

to někdy i pomůže, protože pak se zbavím stresu a nervozity a jde to všechno pak mnohem snáz.

Je na nás, co si vybereme, v co věříme nebo jestli vůbec máme víru, jestli vůbec v něco věřit chceme. Nejdůležitější je se správně rozhodnout a neublížovat svým jednáním ostatním. Je na každém z nás, co chce, je to přece jenom náš život, nikdo jiný nás nemůže nutit věřit, v co nechceme.

Magdalena Macková, 8. třída

PODZIMNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA

Během září jsme stihli zhlédnout v prostorách MŠ hudebně-taneční vystoupení s názvem „Skotačení s Verčou“. A také divadlo. Netušili jsme však, že bude na nějakou dobu poslední. Vzhledem k nepříznivé situaci v souvislosti s epidemií

jsme museli spoustu akcí zrušit. To nás ale neodradilo. Některé akce jsme si zvládli s dětmi uspořádat sami v běžném provozu mateřské školy. Jednou z nich byla výstava dýní. Proběhla bez rodičů. Letos jsme neochutnávali dobroty z pod-

zimních plodů, ani neopékali buřty. Děti jsme ale za vyrobenou dýni odměnili malou sladkostí a diplomem. Tradiční Halloween v prostorách mateřské školy za setmění letos také neproběhl. Užili jsme si jej dopoledne. A protože jsou tohle témata

Výstava dýní

foto: zaměstnanci MŠ

velmi nápaditá, podařilo se nám vymyslet zajímavé aktivity. Děti se s nadšením plnily, užily si i taneční zábavu. Foukaly do pavoučků, trefovaly se míčky do kostlivce, nosily oko na lžici, procházely slalom duchů, prolézaly pavučinou, skládaly příšerkové puzzle, tvořily různá strašidla. Nezapomněli jsme ani na Dušičky.

Uspořádali jsme „soukromou drakiádu“, která také proběhla bez účasti rodičů. Děti si vyrobily krásné papírové draky a ty pořádně provětraly na školní zahradě. Proběhly se s nimi mezi houpačkami a poté si je vystavily v šatnách.

Díky paní učitelce Koutné jsme mohli uskutečnit v mateřské škole i canisterapii. Na tuto oblíbenou besedu s pejsky se děti moc těšily. Dvě krásné border kolie vytvořily všem úsměvy na tváři. Někteří už pejsky znali z loňska. Všichni se s fenkami přivítali, pomazlili, dozvěděli se, jak správně o pejsky pečovat. Ti odvážnější mohli pejsky česat, podlézat je nebo se nechat podlézt. Kontakt s pejsky má velký terapeutický účinek, působí dětem radost a může odbourávat strach ze psů. Myslím, že se psí návštěva velmi vydařila, dokonce jsme si užili spoustu legrace.

Čeká nás vánoční čas a já věřím, že i přes veškerá omezení, která nás tento rok provází, jej prožijeme v pohodě a ve zdraví. Při psaní těchto řádků si uvědomuji, že letos je to snad ještě důležitější než kdy jindy... A proto přeji vám všem veselé Vánoce, do nového roku hromadu zdraví a pozitivní mysl.

*Za kolektiv mateřské školy
Monika Štylárková*

Halloween v mateřské škole

foto: zaměstnanci MŠ

Drakiáda

foto: zaměstnanci MŠ

Canisterapie

foto: zaměstnanci MŠ

HUDEBNÍ ŠKOLA BEZ ŽIVÉ HUDBY A BEZ DĚTÍ

Když mi redakční rada napsala e-mail s termínem uzávěrky dalšího čísla Lužického zpravodaje, pomyslela jsem si – o čem bych asi mohla psát, vždyť se nemůžeme prezentovat na veřejnosti ani zkoušet s pěveckým kroužkem, ono se vlastně nic neděje.

Po krátké úvaze jsem svůj názor změnila. Ono se toho vlastně děje velmi moc – vždyť takovou situaci jsem v životě nezažila, a to jsem učitelkou hudby už 38 let!

Tak jako ve všech školách i u nás probíhá výuka distančně, a to v plném rozsahu. Dodržuje se stanovený rozvrh, který jsme si s dětmi vytvořili na začátku školního roku.

Malé úskalí spočívá v tom, že každý se připojuje na výuku přes různé aplikace – jeden přes školní aplikaci Google duo, druhý přes Messenger, třetí přes Skype atd. Zpočátku bylo celkem obtížné zapamatovat si, kdo co využívá, některé děti se zapoměly v určený čas přihlásit, takže se připojily až po telefonické urgenci, jednou jsem to popletla i já.

Teď se vše hezky zaběhlo a já musím své žáčky pochválit – vše běží jako na drátkách.

foto: Marie Havránková

Mám možnost nahlédnout do jejich hezkých pokojíčků a na vlastní oči vidět, v jakých podmínkách cvičí a co by mohli poněkud vylepšit. Dalo také trochu námahy „vychytat“ umístění mobilů, tabletů či počítačů tak, abych dobře viděla na klávesnice klavírů či violoncella.

Za své vzala má zaujatost proti chytrým telefonům, protože komunikace probíhá často díky nim. Také jsem nucena využívat svůj tablet, protože musím žákům často posílat nahrávky jejich úkolů.

Chtěla bych touto cestou poděkovat rodičům za jejich podporu, zvláště těm, jejichž děti začaly se studiem letos v září. Mnozí z nich totiž neabsolvovali hudební vzdělání, a přesto jsou svým dětem ku pomoci.

Další dík patří lužickému obecnímu úřadu za zakoupení kamery k počítači i nově vydaných hudebních učebnic, které jsou pro distanční výuku nepostradatelné.

Doufám, že tuto nelehkou situaci ustojíme, neboť vím, že mnohým rodičům se tato forma hudebního vzdělávání nelíbí. Uvědomme si však, že když děti vzdělání ukončí, těžko se k němu budou vracet a hromadný odchod žáků z hudebních škol by mohl vést k devastaci této instituce. A to by byla velká škoda, protože systém hudebního školství v České republice je unikátní.

Proto vydržme, neboť tato těžká doba jistě časem pomine.

S přáním pevného zdraví a optimismu

Marie Havránková
učitelka ZUŠ

se tentokrát shromáždili u kostela, kde pan farář posvětil zahrádkáři krásně nazdobený velký hrozen. Tento tradiční symbol zde nesmí chybět. Celé procesí se průvodem, za doprovodu dechové hudby Míločanka, přesunulo do venkovních prostor Lidového domu, kde pod stodolou začala krojová zábava. Tancovalo se, zpívalo se, děti si užily dětské sólo a nechyběly zde tradiční zvyklosti vinobraní: přísaha hotařů, zarážání hory, hlídání hory a posvěcený hrozen. Na parketu se malí i velcí snažili utrhnout navě-

šené sáčky s podzimními i jinými dobrotami, samozřejmě tak, aby je nikdo nechtyl. Ovšem hotaři jsou ostražití a spousta lupičů skončila v šatlavě, kde za své skutky museli pykat – zaplatit pokutu zakoupením tradičního podzimního moku burčáku. Celá akce probíhala v dobré náladě až do večerních hodin, jako každý rok hora byla ukradena (minulý rok ji ukradly děti) a hrozen vydražen, co víc si přát. Společně s touto akcí se zde konal i košť naturálek – ochutnávka naturálních vín nejenom od místních

Lužické vinobraní

foto: Petra Lorencová

vinařů, která se měla konat na jaře v rámci velikonočního koštu (kvůli vládním opatřením už tyto akce ale tehdy nebylo možné uskutečnit). Ve stáncích lužických vinařů jste si naopak mohli zakoupit vína vyráběná novodobým způsobem. Na výběr tak měli všichni fajnšmekři, poněvadž burčák i vína tekly proudem. Vinobraní je za námi, vinohrady se uložily k zimnímu spánku, tak nám nezbyvá nic jiného než se těšit na příští rok a věřit, že tato akce již proběhne tradičním způsobem bez nějakých mimořádných nařízení a vládních opatření.

Eva Grufíková
členka redakční rady

Kultura

VINOBRANÍ

Slavnost krojovaného vinobraní už za ta léta k Lužicím neodmyslitelně patří. Osobně si nepamatuji rok, kdy by se nekonalo. I když počasí se mnohokrát nevydařilo, ve slunci i v dešti vždy zábava byla.

A ne jinak tomu bylo i letos. I když situace je všelijaká, můžeme děkovat organizátorům, že se tato akce mohla za jejich podpory uskutečnit. V den konání v sobotu 12. 9. panovalo nádherné letní počasí a teplo

vydrželo až do večerních hodin. Menší zádrhly samozřejmě nastaly, domluvenou dechovou hudbu též postihla ta otravná nemoc dnešní doby, ale muzikanti se naštěstí nakonec sešli. Všichni zúčastnění

OHLÉDNUTÍ ZA LETNÍMI AKCEMI

Letos na jaře se nejenom lužickým občanům obrátil život vzhůru nohama. Nikdo z nás takovou situaci nezažil, dokonce ani naše babičky a dědečkové tuto tíživou dobu nepamatují. Ano, mluvím o momentálním stavu spojeném se záhadnou nemocí COVID-19, která ovlivnila životy všech z nás. Četná omezení, která byla nařízena na jaře, bohužel trvají i nyní, životy nás všech se změnila, zpomalily... Naštěstí pro nás se v létě situace trochu rozvolnila a mohly se uskutečnit některé z plánovaných kulturních akcí.

První takovou byla vernisáž výstavy s názvem Propojení, která se tradičně konala v pátek 19. 6. na Starém kvartýru. Den poté, v sobotu 20. 6., se na Lužáku plavala Lužická míle. I když letos počasí závodům moc nepřálo, i tak akce za účasti diváků schovaných pod deštníky proběhla.

Letos se mimořádně na začátku července (v pátek 3. 7.) na hřišti TJ Baník uskutečnila tradiční sportovní akce Den dětí. Tady bylo počasí vsutku objednané a těsně před jejím vypuknutím se vyčáslilo. Aspoň děti nebyly zklamané a návštěvnost i v této mimořádné době byla hojná. Ve stejný den si na své přišli i příznivci fotbalu, poněvadž se na tom samém místě odehrálo exhibiční fotbalové utkání týmů SIGI TEAM a TJ Baník Lužice. Diváci si zde mezi hostujícími hráči mohli povšimnout, že tým se skládá ze spousty pro ně známých osobností, které se po zápase byly ochotné s přítomnými fanoušky i vyfotit.

Jaký by to byl rok, kdybychom se nemohli zúčastnit tradičních hodů. I letos se po dlouhém váhání všech pořádajících nakonec hody uskutečnily. Po minulém roce, kdy nás zradilo zelené, a taky kvůli rekonstrukci Sokolovny, která znemožnila případnou variantu, se hody odehrály pod stodolou v areálu Lidového domu. Po domluvě s krojovanými byly hody zkráceny na dva dny. V sobotu 4. 7. proběhl předhodový večer a v neděli

Výstava Propojení na Starém kvartýru

foto: Petra Lorencová

Lužická míle

foto: Petra Lorencová

Den dětí

foto: Petra Lorencová

Předhodový večer

foto: Petra Lorencová

Veterán Cup

Foto: Miloš Kadala

Prkačcup

foto: Petra Lorencová

5. 7. již tradiční krojová zábava. I přes výrazná omezení v počtu návštěvníků či v podobě zpřísněných hygienických opatření si troufám říci, že se hody povedly na jedničku. Aspoň pro mě osobně to byly takové pohodové, domácké dva hodové dny. V sobotu 4. 7. ani tenisti nebyli ochuzeni o tradiční Veterán Cup. Léto uzavřela všem známá akce PRKAČCUP (29. 8.), její desátý ročník složený ze závodu dětí (PRKÁČEK), závodu malotraktorů (samotný PRKAČCUP) a soutěže v pečení domácího chleba z kvasnic či kvásku (PEKÁČEK) se opravdu mimořádně povedl – počasím, nazdobenými závodními stroji, návštěvností. Ale o tom všem už jste si mohli přečíst v minulém čísle Lužického zpravodaje.

Vinobraním (12. 9.) jsme kulturní akce na dlouhou dobu uzavřeli. Den kopce, který se koná vždy třetí sobotu v září, už se kvůli nařízeným mimořádným opatřením raději rozhodli organizátoři zrušit. Je to škoda, ale na druhou stranu chápu, že nechtěli zbytečně ohrozit zdraví kohokoliv z nás. Na první zimní akci, jíž je adventní rozsvěcení vánočního stromu spojené s jarmarkem, už se bohužel nesetkáme. Všechno je naruby a ještě nějakou dobu bude. Stejně jako na jaře i teď na podzim se životy nás všech opět změnila, zpomalily... Věřme, že čas strávený s našimi nejbližšími, ať už na homeoffice či s dětmi při distanční výuce, nás psychicky nepoznamená a naopak zpětně na tuto dobu, kterou jsme mohli strávit společně doma, budeme s radostí vzpomínat. Co říci na závěr? Všem přeji hlavně pevné zdraví, ať se vám všechny nemoci vyhnou obloukem (nejenom ta v poslední době nejvíce zmiňovaná), mějte hlavně dobrou náladu a u všeho, co každodenně prožíváte a děláte, se snažte zachovat pozitivní mysl.

Krásné vánoční svátky prožité v kruhu vašich nejbližších vám přeje

Eva Grufíková
členka redakční rady

KALENDAŘ DEVÁŤÁKŮ

Ráda bych vám nastínila, jak takový kalendář s deváťáky vůbec vzniká a jaké má poslání.

V naší obci se několik let nedaří oživit krojované tradice a přilákat mladé lidi k tomu, aby se věnovali folkloru, přestože je zde velká podpora obce, včetně půjčovny krojů. Právě té jsme využili a snažili se poskládat (i z vlastních zdrojů) několik kompletních krojů tak, abychom děti, kterých se to nejvíce týká, tedy deváťáky, do kroje oblékli. Aby si okusili tu nádheru vyšívaných košil, fěrtůšků, aby pochopili, že je třeba si odkazu našich předků vážit a zachovávat je.

Setkali jsme se s dětmi ještě před samotným focením, navštívili jsme krojovnu a ukázali si jednotlivé části kroje a hlavně si vyzkoušeli boty. Pokud boty sednou, pak je zaručen

úspěch, že si nebudou děti na den focení pamatovat jen jako na pocit bolavých nohou s puchýři. Určitě si to všichni dovedete představit. ☺ Dalším důležitým krokem je najít vhodný termín. Bohužel letos vzhledem k situaci moc termínů nebylo, přesto jsme vybrali den, kdy se do školy ještě chodilo. Jenže počasí nebylo vůbec přívětivé a celý den nám jemně pršelo. Proto musím pochválit děti, že to vydržely až do konce a kupodivu ani neonemocněly. Ale právě to počasí způsobilo, že pečlivě vyžehlené kroje už tak hezké nebyly a také jsme spěchali, aby děti dlouho nemrzly.

Moc musím ocenit třídní paní učitelku, která se ochotně do kroje oblékla a šla svým deváťákům příkladem a zapůjčený kroj dovedla k dokonalosti při focení v rouškách.

Další krok, který bychom rádi, je, aby deváťáci spolu s místní chasou nacvičili besedu (předtančení) a zúčastnili se krojového plesu. Nevím, jak se podaří v příštím roce ples uspořádat, zda nám to vláda povolí. Ale loni se zúčastnilo šest dětí, z čehož se následně tři aktivně připojily k místní chasě.

Znalci při prohlížení kalendáře možná naleznou nějaké nedostatky na podobě krojů, ale nám šlo o to, aby si to děti užily, aby se nadchly pro kroje, aby si řekly, že to stálo za to, aby měly pěknou památku na devátou třídu a hlavně abychom je následně viděli na plesu a na hodech v kroji a aby s úctou a hrstostí tento kroj nosily.

*Jana Maršáková
předsedkyně kulturní komise*

Spolky

SKAUTI

foto: Kateřina Malániková

SÝKORKY JSOU ON-LINE!

Skautský rok začíná pro všechny skauty až koncem září. S oddílem Sýkorky jsme letos ještě nebyli na tábore, a tak jsme se viděli po opravdu dlouhé době. Po tom, co jsme si užili několik málo schůzek, nás ale ve stejnou dobu jako všechny školy zavřeli. S dalšími vedoucími jsme začali plánovat program pro družinu na dobu, kdy se nebudeme moct scházet. Po dlouhém přemýšlení jsme rozhodli, že se budeme scházet on-line přes videohovory každých 14 dní. V ty týdny, kdy schůzku nemáme, posíláme dětem alespoň zajímavé tipy a úkoly, omalovánky a kvízy, někdy naučné pracovní listy...

Naše fungování tímto omezením získalo zcela novou tvář, a i když se nám zpočátku nezamlouvalo,

že zase nemůžeme skautovat, líbí se nám řešení, které jsme našli, a rozhodně to bude dobrá zkušenost nejen pro nás vedoucí, ale i pro samotné děti (a mnohdy i pro rodiče:-)).

LETOS POMÁHÁME VEČERNÍČKOVÍ

Hned druhou schůzku za námi přišel nečekaný host! Večerníček! Povídal nám o svém prázdninovém putování za svými pohádkovými přáteli. To by člověk netušil, kolik mají takové pohádkové postavičky problémů! A proto se Večerníček rozhodl založit organizaci pro pomoc svým přátelům. A my jsme moc rádi přijali návrh na spolupráci. A tak se z nás stali Večerníčekovi pomocníci.

KDYŽ NEPOMÁHÁME, TAK SE BAVÍME

I když se v naší agentuře dveře netrhnou, na zábavu si najdeme čas vždycky. Třetí týden v listopadu jsme si udělali karneval! Tancovalo se, hrály se hry a na závěr se vyhodnocovaly kostýmy. I když je dětí dohromady jenom devět, rozhodně jsme si to skvěle užili a možná, že když nám ministerstvo nedovolí se setkávat, tak si to ještě zopakujeme.

Co říct závěrem? Nynější situace je sice velmi složitá, ale dává nám taky hodně nových zkušeností, a i když jsme omezení zákazem setkávání, můžeme si rozšířit působení po virtuální stránce. Jak už jsem řekla, zpočátku nám přišlo téměř nemožné udělat skauta přes internet, protože kontakt mezi dětmi i mezi námi hraje ve všech oddílech

primární roli. Ale jak jsme zjistili – i to se dá zvládnout!

*Za rádkyně družinky Sýkorky
Karolína Maršálková*

I SOJKY FRČÍ PŘES INTERNET!

Jakožto vedoucí starší lužické družinky Sojky jsme se rozhodly pořádat on-line schůzky každý týden. Zprvu to šlo trochu ztuha, protože jsme zkušenosti s on-line schůzkami ještě neměly, pomalu se ale zlepšujeme a doufáme, že se brzy budeme moct vidat „naživo“.

Hlavní náplní našich schůzek jsou

většinou debaty na všelijaká témata. Ať už se debaty týkají zacházení se zvířaty či fungování obce, každý může přispět svým názorem. Obec je také naše letošní téma. Děti představují jakési zastupitelstvo fiktivní vesničky a týden po týdnu si ji vylepšují a zvelebují. Jeden týden se na změnách shodnou hned, jiný týden vedou sáhodlouhé debaty například o tom, kde postaví svou polikliniku. Mimo debatování se díváme na zajímavá videa nebo se věnujeme aktuálním tématům. S programem nám také pomáhá Skautská stezka, což je sešitek se

skautskými úkoly, které si můžeme podle libosti upravovat a přizpůsobovat je našim plánům. Kromě úkolů na schůzkách sojky plní i jiné výzvy, například připravují dobrůtky, které si pak na schůzkách vzájemně ukazujeme, nebo píšou dopisy svému budoucímu já. Nám vedoucím, a doufám, že i dětem, dělá každá naše schůzka velkou radost a jsme rádi, že nám současná technika dovolí se vidat i ve dnech nepohody!

*Za vedoucí družinky Sojky
Kateřina Malániková*

VODNÍ SKAUTI

VELKÉ DOBRODRUŽSTVÍ PRÁVĚ ZAČÍNÁ, NAVIGAMUS MŮŽE BÝT I TVOU VÝZVOU

V příštím roce se chystáme upravit na skutečně velkou akci, která se koná jen jednou za tři roky. Jmenuje se NAVIGAMUS. To slovo znamená MY PLUJEME.

Vydej se s námi vstříc tomuto dobrodružství, které se uskuteční 3. až 6. června 2021 na jezeře Matylda v Mostě. Chceme s sebou vzít i novou posádku starších dětí, to je sedm dobrodruhů kluků nebo dívek ve věku od 11 do 15 let, a jednu posádku studentů a studentek ve věku od 15 do 18 let.

Dokážeš se stát součástí některé z těchto posádek? Zvládneš tuto výzvu ustát se ctí a vyzkoušíš si, jaké je to být renesančním dobrodruhem, mořeplavcem a korzárem? Nebojíš se zažít vodní romantiku s pádlem nebo pod plachtami? Pokoříš tuto výzvu ve znamení příběhu Augustína Heřmana, kapitána lodi La Grace – Půvabná, který se v 17. století plavil v Karibiku a Atlantském oceánu? Naše lodě i pádla

jsou ti k dispozici. Příprava na akci nebude snadná a bude trvat půl roku. Zvládne to každý, kdo bude mít pevnou vůli něco dokázat, kdo obětuje své pohodlí, zahodí lenost, dokáže vyhrát sám nad sebou a nebude se bát vody.

Chceš vědět víc? Na youtube.com se můžeš podívat, jak vypadal Navigamus třeba v roce 2018, v roce 2015 nebo v roce 2012. Pro více informací si napiš na email: miroslav.havlik@seznam.cz, popř. zavolej či napiš na telefon: 775 662 298.

**I TY SE MŮŽEŠ STÁT VODNÍM SKAUTEM,
MODRÁ JE DOBRÁ, MODRÁ JE IN.**

STŘÍPKY Z ČINNOSTI VODNÍCH SKAUTŮ LUŽICE

Náš nový skautský rok začal tak slibně. Už 1. září jsme měli první oddílovou schůzku. S velkou chutí a zápalem jsme se pustili se staršími dětmi do plnění úkolů skautského Nováčka a zahájili plavby Čolka a Žabky. Zářijové počasí nám přálo. Na zahradě farního centra jsme si vyzkoušeli spoustu nových her a s radostí si užili i ty osvědčené. Starší děti předškolního a školního věku už vytvořily hned několik družin a připravovaly se, že z nich vznikne postupně nový oddíl vodních skautů Luňák. Mladší školkové děti, sourozenci luňáků, trávily čas tvořivě na dvoře fary s rodiči. Pro všechny zájemce jsme se po oddílových schůzkách začali učit hrát na kytaru a ukulele, abychom nebyli za „mastňáky“ a „pad'oury“ u táborových ohňů. Bohužel po šesté oddílové schůzce byla činnost celé naší organizace opět přerušena z důvodu protiepidemiologických opatření.

Začali jsme s velkou chutí – oddílová schůzka

foto: Mira Havlík

Rybičky, rybičky, rybáři jsou hned lepší se síti

foto: Mira Havlík

NAPŘÍČ PRAHOU – PŘES TŘI JEZY

Na konci září ještě stihli tatínkové z oddílu „ochutnat“ Labe v Brandýse ve výcvikovém slalomovém kanále a druhý den Vltavu v závodech Napříč Prahou – přes tři jezy. Vylepšili jsme si i tentokrát svůj osobní rekord a 6,5 říčních vltavských kilometrů centrem naší matičky měst jsme zvládli opět s lepším časem 48 min 48 sekund. Z 29 dospělých posádek jsme se umístili na slušném 11. místě. Kolem nás však plulo celkem 137 posádek v různých kategoriích (8 lodí roverů a 3 lodě rangers, 40 posádek skautů a 12 posádek skautek, 18 pramic a 6 pramic žabiček, 21 skupin bylo zapsáno jako žáci open a 29 jako dospělí, ke splutí se připravilo i 27 paddleboardů v různých kategoriích a 27 dalších plavidel). Přitom jsme se nezapomněli již tradičně i s lodí pod Staroměstským jezem okoupat a předvést nepočetnému publiku na Karlově mostě a vodním záchranářům ukázkovou sebezáchranu. Prostě zkušenosti se ničím nahradit nedají. Bohužel jsme si tentokrát nemohli vzít s sebou děti, abychom měli stejně jako vloni s sebou početnou skupinu fanoušků. Tak snad příště už si užijeme Vltavu i s našimi blízkými a bez zářijového koupání.

NUCENÉ SKAUTSKÉ PRAZDNINY

Škoda všech zrušených schůzek, škoda všech výprav, které by nás zavedly na zajímavá místa v Lužicích i v okolí, škoda zamykání Dyje a Moravy, škoda našich plánovaných plaveckých výcviků na krytém bazénu. Škoda, že jsme nemohli představit náš nový oddílový prapor na lampionovém průvodu v Hodoníně.

Pro většinu našich dětí předškol-

Výcvik na slalomovém kanále v Brandýse nad Labem foto: Mira Havlík

Opravujeme staré lodě – brousit laminát bez roušky ani nejde foto: Mira Havlík

ního věku a žáky 1. ročníku, kteří zvládali jen s obtížemi úskalí distanční školní výuky, nemělo smysl připravovat on-line program. Ten by zaměstnal víc rodiče než samotné děti. Dali jsme si tedy nucené skautské prázdniny.

Přesto někteří šikovní tatínkové nezaháleli a rozhodli se opravit naše lodě – kánoe jizery, abychom je mohli příští rok využívat na našich výpravách. Doufáme, že se nám podaří postupně opravit celou naši početnou flotilu kánoí, kterých se nám v tomto roce sešlo v loděnici hned několik. Vodní skauti totiž nejen na svých lodích jezdí, ale musí se umět o ně i postarat, opravit je. Stejně jako lodní tesaři a loďmířtři se musí přiučit hned devateru řemesel, aby byly lodě i pádla vždy v pořádku. A do budoucna chceme, aby šikovní a zruční byli nejen tatínkové, ale především členové našeho oddílu. Aby jim nebylo cizí umět si vzít do rukou kladivo, pilku nebo akuvrtáčku a další důležité nářadí, aby si uměli vyrobit hračku, poličku nebo cokoli jiného užitečného ze dřeva, z kovu nebo dalších materiálů. To se jim v životě určitě neztratí.

SKAUTSKÝ MIKULÁŠ, BETLÉMSKÉ SVĚTLO A VYHLÍDKY ROKU 2021 S TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKOU A FAŠAŇKEM

Bohužel oddílovou činnost nebude možné obnovit dříve než 12. prosince. Mikulášskou obchůzku po jednotlivých dětech si však vzít koronavirem už nenecháme. Vždyť se bude jednat o návštěvu nadpřirozených nebeských a pekelných bytostí, které budou kryty nejen rouškou, ale i maskou a budou, pokud bude vše u dětí v pořádku, udržovat i povinný distanční dvoumetrový odstup. Případnou izolaci v pekelném pytli nepředpokládáme.

Stejně tak bychom 19. prosince rádi přinesli do Lužic betlémské světlo. Kromě samotného symbolu naděje, který toto světlo představuje a který asi všichni potřebujeme, bychom si rádi nechali požehnat náš nový oddílový prapor. To bychom rádi spojili s předáním betlémského

světla lužické farnosti. Ostatním občanům Lužic rádi betlémské světlo předáme při našem podvečerním putování Lužicemi s Pannou Marií. Doufáme, že se podaří uskutečnit i Tříkrálovou sbírku, která se nám v loňském roce moc líbila, a samozřejmě i lužický fašaňk – téma ma-

sek už máme vymyšlené, začínáme se na fašaňk připravovat.

Popřejme si tedy především pevné zdraví, optimismus do dalších dní, příjemné a klidné svátky vánoční a zdravý přístup k životu.

Vaši Vodní skauti Lužice
<http://luzice.skauting.cz/>

LUŇÁK – NOVÝ ODDÍL VODNÍCH SKAUTŮ V LUŽICÍCH

S více než šedesáti členy v oddíle, 30 rodinami a 30 staršími dětmi jsme se ke konci tohoto roku již konečně rozhodli rozdělit se na dva samostatné oddíly, které by lépe naplňovaly svůj program pro členy jednotlivých věkových kategorií. Vodní skauti Lužice tak do budoucna budou nejen klubem rodinného vodního skautingu, kde se setkávají především rodiče se svými nejmenšími dětmi, plánují společné výpravy za dobrodružstvím a poznáním, výlety na krásná a zajímavá místa a připravují další nejrůznější aktivity, ale také oddílem vodních

skautů s názvem Luňák. Název jsme si vybrali podle dravého ptáka, kterému se mimo jiné daří i v našich lužních lesích a má k vodě, stejně jako my, velmi blízko. Jméno Luňák měl také v minulosti Klub vodáků Moravy a Slezska, jehož součástí byl i slavný zaniklý oddíl vodních skautů z Hodonína Modrá kotva. V názvu oddílu se však skrývá i na první pohled skrytý význam. Po drobném natočení prostředního písmene se objeví pozornému čtenáři zároveň i jméno naší nejvýznamnější plavecké a výcvikové vodní plochy v Lužicích :-). Na třicet

malých světlušek (u vodních skautů se jim říká žabky) a vlčat (ti jsou pro změnu čolci) se tak může těšit na skvělý program v novém oddíle, který v červnu vyvrcholí návštěvou celostátního setkání vodních skautů Navigamus 2021. Pokud bys měl chuť také se zapojit, můžeš zkusit se stát vodním skautem. A uvítáme mezi sebou i starší děti II. stupně základní školy nebo střední školy. Nebráníme se ani spolupráci s dospělými, kteří mají chuť pomoci s vedením oddílu.

CIMBÁLOVÁ MUZIKA

Naši milí spoluobčané, co říct v této zvláštní době. Každý se s ní vyrovnáváme po svém, jak kdo umíme. Co mě však dostalo, co se jindy nestane – děti píšou, ozývají se, je jim smutno za hraním i za kamarády. Kdy toto uslyšíte? A proto věříme, že bude líp a brzy se všichni potkáme, zamuzicírujeme, zazpíváme... Už se na to moc těšíme a vám všem přejeme krásnou dobu vánoční ve zdraví a síle a do nového roku plno optimismu a co nejdříve ať jsme spolu.

Za dětskou cimbálovou muziku
Ivana Šimčíková

foto: Cimbálová muzika

VČELAŘI

Jako skoro všechno i nás včelaře poznamenala letos pandemie. Většina našich členů je z rizikové skupiny, takže i činnost se tomuto faktu musela přizpůsobit. Přesto jsme to hlavní, co nás letos čekalo, dodělali.

Máme na arboretu nový zahradní domeček na nářadí, který jsme koupili v dílech a sami smontovali. Chovali jsme zde spolková včelstva i včelstva některých členů, kteří ještě nemají vlastní stanoviště a učí se. Prováděli jsme pravidelně údržbu na travnatých porostech a snažili jsme se o vysazení rostlin pro vydatnou pylovou stravu včel. Právě rozmanitost pylové snůšky má významný vliv na imunitu a sílu včelstev odolávat virovým nákazám, kterým včely často podlehnou, když jsou oslabeny působením roztoče varoa destruktora.

Letos bylo počasí pro naše včelíčky velice nešťastné. Na jaře byly velké úhyny včel, podepsalo se to tak, že většina včelařů začínala s třetinovými stavy včelstev. Opožděné mrazy způsobily nejenom vrásky

foto: Oldřich Ištváněk

sadařům, ale i nám včelařům. Včela je teplomilný hmyz. Pokud není teplota nad 10 stupňů, včely jsou v úlu seskupeny do zimního chomáče, kde se navzájem zahřívají. Nízké jarní teploty znamenají jen krátký dolet a málo včel, které se dostanou ven. V létě letos abnormálně přšlo hlavně v době, kdy měla být snůška a kvetly hlavní nektarodárné rostliny a stromy. Situace byla až tak špatná, že jsme včely museli přikrmovat v době, kdy by měly produkovat med. Kdo netočil jarní med, neměl nic. Tato situace byla

skoro po celé Evropě. Výhodu měli včelaři, kteří mají úly v lese, například u Moravy, tam vždy něco najdou v doletu, i když prší.

Ale abych si jen nestěžoval, podařilo se nám rozmnožit naše včelstva do skoro původních stavů. V Lužicích bude dost včel na opylování stromů, keřů a zeleniny v zahrádkách, na polích a v sadech. A to je dobrá zpráva pro všechny!

Oldřich Ištváněk
předseda ZO ČSV Hodonín

ROZKVELTÉ LUŽICE 2020

Soutěž Rozkvetlé Lužice pořádá Klub česko-francouzského partnerství ve spolupráci s obcí. Nejinak tomu bylo i letos. Patnáctý ročník této soutěže se ovšem odvíjel s malou změnou, která byla způsobena současnou situací.

Fotografování proběhlo na konci července. V září se sešla porota složená z členů Klubu česko-francouzského partnerství. Z více než tří set fotografií vybrala 18 finalistů. Vybrat ty nej bylo velmi těžké, protože je spousta domů, o jejichž předzahrádku a květinovou výzdobu se

jejich obyvatel s láskou a tvořivostí pečlivě starají.

Plánované setkání finalistů a dalších zájemců z řad občanů se mělo uskutečnit 20. října. Vyhlášení nouzového stavu nedovolilo společné vyhodnocení soutěže uskutečnit. Dohodli jsme se, že finanční částku rozpustíme do hodnoty věcných balíčků. Občanům, kteří byli v letošním ročníku úspěšní, byly tyto ceny předány osobně.

Blahopřejeme těmto finalistům: Bortlíkovi (Velkomoravská 263), Bortlíkovi (Velkomoravská 287), Hlaváčovi (Šeříková 12), p. Kotásková (Naftařů 4), Královi (U Vrchnice 5), Kučerovi (Zahrádkářská 3), Maršálkovi (Kratiny 13), Mirošovi (Velkomoravská 261), Opluštilovi (Velkomoravská 684), Plešingerovi (Velkomoravská 161), Popovští (Ke Koupališti 3), Rylkovi (Břeclavská 3), Salajkovi (V Chalupách 24), p. Středulová (Velkomoravská 283), Šetinovi (Lomená 12), Tetůrovi (Dvorní 59), p. Weingartová (Velkomoravská 338), Zlochovi (Lesní 17).

Děkuji fotografům i porotě. Ale především všem občanům, kteří vzorně pečují o květinovou výzdobu svých domů a tím se podílejí na vytváření příjemného prostředí v naší obci.

Mgr. Jana Ličeníková
předsedkyně
Klubu česko-francouzského
partnerství Lužice

foto: Klub česko-francouzského partnerství

Historie

PŘÍBĚH Z MINULOSTI

Paní Štěpánka probírala rodinné písemnosti a našla zajímavý výstřížek z novin. Předala jej své vnučce Petře, ta jej dala přečíst kronikářce, požádali jsme o výpomoc matrikářku a předkládáme čtenářům tento starý příběh. Nepodařilo se zjistit název novin ani rok vydání, jenom to, že pocházejí z doby těsně před 2. světovou válkou. Autorka článku jej napsala pod značkou M. W.:

Hledám živoucí doklady těžké práce a těžkého života, a tak jsem našla v Lužicích u Hodonína 96letou stařenku Anežku Bruncovou. Je teď nejstarší občankou v Lužicích, slovácké dědině, která je necelou hodinku vzdálena od okresního města Hodonína.

Lužice byly bohatou obcí a měly do roku 1931 dobře prosperující sklárny firmy Schreiber, která zde měla hlavní skladiště pro všechny své sklárny v Československé republice. Byly tu také hnědouhelné doly firmy Moravia, kde se již roku 1930 přestalo dolovat. Právě tam stařenka Bruncová plných čtyřicet let mezi horníky pod zemí pracovala.

Narodila se v Těšicích, je to patnáct minut cesty od Lužic. Její otec byl dělníkem na dráze. Byla ze šesti dětí. Když jí bylo sedm let, zemřel jim otec. Tehdy si ji jako malé děvče vzala za husopasku její tetička z Těšic. Malá Anežka kromě stáda husí opatrovala tetiččiny děti, prala i vařila, a protože pro ni nebylo místo na spaní ve světnici, spala na zemi v síni a přikrývala se svou chatrnou sukničkou. Potom, když tetiččiny děti odrostly a mohly Anežčinu práci zastat, provdala ji tetička proti její vůli jako šestnáctiletou dívku za 33letého horníka Jana Brunce, který potřeboval, aby žena pracovala za něj. Z Těšic odešli do Čech. Hned po svatbě ji naučil zacházet s krumpáčem a dvanáct hodin denně pracovala v uhelném dole. Volno měla jen tehdy, když se jí narodilo dítě. Už měla tři děti, když se stěhovala pěšky se svým mužem zpátky do Lužic. Jedno dítě nesla v náručí a druhé na zádech. To na těch zádech jí cestou zemřelo. V Lužicích nastoupili oba práci do dolů.

„V noci jsem prala, žehlila, vařila a o šesté hodině ráno jsem sjela s mužem do šachty. Tak jako ostatní horníci měla jsem svou svítilnu a krumpáč, kopala jsem uhlí a dávala ho lopatou do vozíků, udělala jsem jich myslím vřdycky víc než muž. V poledne byla hodinová přestávka, to už děti dávno snědly oběd, který jsem jim v noci uvařila, a tak jsem honem vařila nanovo.

Na obrázku zleva: 96letá A. Bruncová, praprababička, 74letá M. Bahrová, prababička, 46letá B. Blahová, babička, 23letá B. Pandková, maminka, 10měsíční Boženka Pandková — pátá generace neboli — prapravnice.

Pět generací.

Ze života 96leté stařenky Bruncové z Lužic, která pracovala 40 let pod zemí jako horník.

Možná, že si, milé čtenářky, řeknete, že vám ta hodonínská dopisovatelka předkládá moc často životopisy starých žen, kterým bylo dopřáno dožít se vysokého stáří, ale ono je to jakási potřeba. Dnes, v této neklidné době, kdy na nás čeká plno těžkých úkolů, kdy je zapotřebí, abychom pro životní zápas byly vyzbrojeny stejně jako muži, tak, abychom dovedly snášeti nejen nedostatek, ale uměly pracovat tak, abychom tím zachránily nejen naše děti, ale pomohly, když toho bude potřeba, celé vlasti, je třeba, abychom věděly, jak to dělaly naše předchůdkyně, aby svými rukama dovedly uživit všechny své děti a dovedly pracovat i v nejtěžších povoláních zrovna tak, anebo snad ještě lépe než jejich muži.

Když jsem o osmi hodinách večer vyšla ze šachty, nevěděla jsem, co mám doma vzít dřív do ruky. Když mně odrostla nejstarší dcera Marie, bylo to už lepší. Opatrovala menší děti, pomohla vyprat a uklidit a učila to zase ty ostatní. Nemocná jsem nebývala nikdy, ani jsem nemohla. Když jsem si chtěla udělat půl dne volno, abych si něco doma zařídila, zůstal doma i můj muž a na místo v šachtě „pracoval“ v hospodě, třeba za poslední ušetřený krejcar. Tehdy jsem dostávala 1 korunu denně mzdy a muselo to stačit pro nás všechny, protože mužův výdělek dostal z největší části hostinský. Tak jsem pracovala v dolech do roku 1901, kdy mně muž umřel. Brzy nato ovdověla i moje nejstarší dcera Marie a ta pak nastoupila v dolech na moje místo.“

Anežka Bruncová pracovala v dolech čtyřicet let, v manželství se jí narodilo dvanáct dětí. Do osmdesáti let chodila pracovat k sedlákům na pole a i dnes si všechno kolem sebe udělá sama, takže nepotřebuje žád-

nou obsluhu. Bydlí v domku své nejstarší dcery a obě žijí z malé renty, kterou dostávají z bratrské pokladny za svou práci v uhelných dolech.

M. W.

Pro doplnění:

Anežka Bruncová, dcera Jiřího a Heleny Kotáskových z Těšic, se narodila 16. dubna 1844, zemřela v Lužicích č. 105 dne 16. června 1939.

Dcera Marie se provdala roku 1888 za horníka Vincence Bahra. Jejich syn Bedřich byl legionářem a se svou rodinou žil v Lužicích. Mariina dcera Božena, provdaná Blahová, následovala svého muže do Dubňan, kam se později přestěhovala i její ovdovělá matka Marie.

Věra Kotásková
kronikářka

MUZEJNÍ SBÍRKY OBCE LUŽICE

Již více než 15 let sbírá obec předměty, které tvoří krásnou a rozsáhlou sbírku. V současnosti je jich více než 1700 a nejvíc z nich je umístěno v budově zdravotního střediska.

Ve sbírce jsou obsaženy předměty z různých oblastí, např. řemesla, předměty z domácnosti nebo zemědělství, oděv a textil, knihy, hry, dětské potřeby, hudební nástroje a další.

Významnou součástí sbírky jsou vzácné jupky a šátky zvané střapčáky, dále pak krásné kusy nábytku nebo potřeby do domácnosti, které jsou umístěny na Starém kvartýru a v domě paní Bastlové.

Všem věcným předmětům vrací jejich bývalou krásu už 15 let pan Jaroslav Hájek od Lidového domu. Těžko bychom mohli vystavovat a uchovávat zašlé, polámané a poškozené věci. Všechny je třeba očistit, odčervit, odrezavit a opravit a celkově zrenovovat.

Až do nedávné doby nám všechny textil zašivala, prala a žehlila a do původního stavu uváděla paní Zdenka Šimková z ulice Záhumenní. Bez její obětavé práce bychom nezachovali takové množství krojových součástí, ubrusů a pokrývek, které nám závidí a oceňují je i velká okresní muzea.

O evidenci, zapsání a číslování předmětů se pečlivě a spolehlivě starala 15 let paní Alena Hájková, v letošním roce převzala evidenci sbírek Petra Lorencová.

Paní Hájková se ale i nadále pravidelně podílí na přípravách výstav na Starém kvartýru, kde jsou předměty (nové, ale i ty, které už máme léta) vystavovány.

Děkujeme všem, kteří se starali či starají a pečují o naše sbírky a také všem dárcům.

Alenka Hájková,
Petra Lorencová

Máte na půdě nebo doma staré nevyužité věci a myslíte, že by se nám mohly hodit do muzejních sbírek?

Kontaktujte nás, na věci se rádi podíváme a zvážíme, zda je zařadíme mezi sbírky obecní, příp. využijeme na Starém kvartýru.

Příroda – Ekologie

REVITALIZACE VEŘEJNÉ ZELENĚ – PARK U KAPLIČKY

Prostor mezi kapličkou a čerpací stanicí odpadních vod na Ploštinách byl v poslední době stranou zájmu. Rada obce proto rozhodla o zkulturnění tohoto prostoru a nechala zpracovat projektovou dokumentaci řešící tuto lokalitu.

Projektová dokumentace danou oblast dělí na park a lesopark. V parku se bude nacházet broukoviště s naučnou cedulí, mlatový chodník, vysázeny budou nové stromy (lípa, dub, třešně a střemchy) a keře (kalina, dřín, brslen, svída, ptačí zob). Dále bude založen bylinný trávník se zastoupením kvetoucích bylin a jetelovin. Lesopark bude zachován ve stávající podobě, jen budou vykáceny stromy, které jsou svým stavem nebezpečné a ohrožující.

V těchto dnech již dochází ke kácení vyznačených stromů, v led-

Revitalizace veřejné zeleně u kapličky

foto: Petra Lorencová

nu pak bude následovat modelace terénu a příprava na výsadbu stromů a keřů. V měsíci březnu by pak mělo dojít k jejich samotné výsadbě.

Věřím, že po zdárné realizaci to bude další kout obce, na který budeme hrdí.

Ing. Jakub Buchta
místostarosta

ZASAŘ HRUŠKU

Obec Lužice se zapojila do projektu Nadace Veronica na záchranu 4 600 kusů stromků hrušní, které byly uchráněny před seštepováním z holandské školky. Obec vysadí na pozemku u Lužáku a na včelí stezce celkem 30 kusů hrušní. Jedná se o odrůdy konference a sweetsensation. Výsadba sadu bude realizována v březnu 2021.

Pokud by někdo z občanů chtěl projekt také podpořit, bližší informace jsou na stránkách Nadace Veronica <https://nadace.veronica.cz>. Cena jednoho stromu je 129 Kč. Obec nabízí občanům dovoz zdarma na přelomu února a března 2021.

Ing. Jakub Buchta
místostarosta

Zdroj fotografie: Nadace Veronica, <https://nadace.veronica.cz/page/zasad-hrusku.php>, staženo 2. 12. 2020

PŘEHLED VÝVOZŮ POPELNIC OD DOMŮ 1. POLOLETÍ 2021

6. 1. 2021 + pytle
20. 1. 2021
3. 2. 2021 + pytle
17. 2. 2021
3. 3. 2021 + pytle
17. 3. 2021
31. 3. 2021 + pytle
14. 4. 2021
28. 4. 2021 + pytle
12. 5. 2021
26. 5. 2021 + pytle
9. 6. 2021
23. 6. 2021 + pytle

Sport

VELKÝ ÚSPĚCH DÁLKOVÝCH PLAVCŮ Z LUŽIC

Na jaře letošního roku se z důvodu vládních omezení uzavřely kryté plavecké bazény. Právě proto jste mohli od začátku dubna na Lužáku potkávat skupinky plavců z Oddílu sportovního plavání Hodonín. Ti se zde pravidelně několikrát týdně v neoprenech připravovali na nadcházející dálkoplaveckou sezonu, a to i když voda měla pouze 14 °C. V loňském roce se těmto sportovcům podařilo umístit v soutěži družstev v rámci Českého poháru na čtvrtém místě a na tento úspěch chtěli navázat i v roce 2020.

„Naším cílem bylo letos zmobilizovat k účasti na závodech Českého poháru maximum plavců. To se nám letos podařilo a oproti 25 účastníkům z loňského roku nás v poháru letos závodilo 36. Abychom byli schopni konkurovat velkým klubům, byli jsme nuceni

absolvovat všechny závody v co největším počtu a tím postupně vyplavávat cenné body do celkového hodnocení,“ konstatoval šéftrenér hodonínských dálkařů Zdeněk Dvořák. Ten všechny plavce připravoval, motivoval a staral se o jejich občerstvování během závodů na dlouhých tratích.

Velkou měrou se na celkovém výsledku podílela celá rodina Mířkových z Lužic. Nejmladší syn Miroslav si v sedmi letech troufl na trať 1 km a nejstarší Zdeněk plaval trať na 3 a 5 km. Prostřední syn Štěpán letos získal titul mistra republiky na trati 3 km a stal se i celkovým vítězem mladších žáků ročníku 2010 v rámci celého Českého poháru. Jejich rodiče pak plavali nejdelší trať na 10 a 15 km.

Dalším úspěšným lužickým plavcem je Jakub Krasný, který zářil na

tratích 3 a 5 km. Celkově obsadil třetí místo v kategorii starších žáků ročníku 2008.

Individuální medailové úspěchy mají na svém kontě také plavkyně Soňa Zaviačičová, Ellen Pinterová, Viktorie Černá, Bára Obadalová a Tereza Holíková.

„Sezona byla náročná i v tom, že se letos kalendář pořádaných závodů smrškl převážně na prázdniny. Museli jsme tak obětovat všechny letní víkendy, skloubit rodinné i pracovní povinnosti a objet prakticky celou Českou republiku,“ dodává Marek Jedlička. Ten spolu s oddílovým kolegou Pavlem Dvořáčkem odplaval v rámci Českého poháru nejvíce závodních kilometrů, a to 123,5 km a 125,4 km.

Šestatřicet hodonínských plavců a plavkyň ve věku od 10 do 49 let během 291 startů nasbíralo

8 798,4 bodů. V celkovém součtu uplavali 1.514 km.

Tento kolektivní výsledek je v tvrdé konkurenci 78 týmů vyšvihl v Českém poháru na stříbrnou příčku za vítězným klubem Bohemians Praha (13 745,3 bodů). Na třetím místě se umístila Kometa Brno.

„Letošní sezona byla specifická tím, že se nekonaly žádné plavecké

soutěže na bazénech. Proto se většina českých plaveckých reprezentantů vrhla na závody na otevřené vodě, tím se konkurence velkých klubů významně posílila. Proto je pro nás druhé místo v Českém poháru dálkového plavání družstev neskutečný historický úspěch, který je o to cennější, že se pro tuto soutěž podařilo nadchnout všechny plavce od nejmenších až po jejich rodiče a trenéry, a tak vytvořit velkou týmovou spolupráci.“ Zhodnotil výsledek klubu předseda Jiří Beneš, který se se svou dcerou letošních závodů také aktivně účastnil.

Oddíl sportovního plavání Hodonín již několik let pravidelně v červnu pořádá veřejné závody Lužická míle, kde si závody na otevřené vodě může vyzkoušet každý bez omezení věku a výkonnosti. Závody jsou pořádány ve spolupráci s obcí

Lužice, která tímto tento krásný sport podporuje.

Více na: <https://bodovani.swi-mweb.cz/index.php?akce=kluby-&archivrok=2020>

KRÁTCE Z ALL STARS FITNESS TÝMU

Jak nadšeně jsme začali v září trénovat, tak rychle jsme kvůli 2. vlně pandemie museli přestat. Všechny plánované závody se postupně zrušily, a tak můžu zmínit jen jeden, a to velmi významný, který se uskutečnil o víkendu 24.–25. 10. Bylo to mistrovství světa juniorů, které se konalo v rumunské Klži. Náš oddíl reprezentovala pouze jedna závodnice – Jasmína Voldánová, která si vybrala sportovní kategorii umělecké fitness. A udělala jistě dobře, protože se umístila na skvělém 6. místě. Vzhledem k tomu, že Jasmína již studuje na střední škole, nedochází na naše tréninky, ale trénuje samostatně, jak jí čas dovolí. Kromě gymnastické průpravy přidala k tréninkům ještě pravidelné návštěvy posilovny a výsledky se dostavily. A já mám velkou radost, že z dětí, které prošly

naším oddílem, se stávají zapálené sportovkyně i v dospívajícím věku.

Od ledna přechází náš oddíl pod Sokol Lužice a my už se nemůžeme dočkat na tréninky v nově zrekonstruované Sokolovně. Pevně věřím,

že se covidová situace uklidní a my budeme zase moci dělat to, co nás tak baví.

*Katka Knápková
All Stars fitness tým*

Okénko Joži Trefy

Tož moji milí, nevíte, jak to letos bude? Děcka sa mě furt choďá ptat: „Dojde, dědo? Nedojde? A ty nevíš? A jaktože to nevíš, dyť babička říká, že víš dycky o všeckem nejlepší...“

Děcka trvdily, že Mikuláš u nich byl. Aj s čertama a andělama. Prva jsem si myslel, esli sa jim to nezdálo, ale když mi řekly, že z nich cosi táhlo a chvílami sa aj divně kolébali ze strany na stranu, tož mi bylo jasné, že sa Mikuláš s celým ansámblem pořádně desinfikoval. Tož si to vemte, tolik domácností navštívit, to je dneska převeliké riziko! A že by jich pak nemoseli pustit zpátky na nebesa (no považte, kdo z nás ví, jaký názor na koronavirus může mět svatý Petr) a do pekel bez negativního testu. Nebo by moseli byt v karanténě?! Kde vůbec také osoby možů přebývat, než sa jim otevřů brány pekelné a nebeské?

Nevim, ale jisté je, že u mňa nebyli. A to sem byl celý rok hodný. Šak kdyby šli kolem, určitě by aspoň zaťukali a ten ořech za

oknem necháli, ale nic. Takže letos choďá enom tacoví, co sa pořádně desinfikujú na každé štaci. A přitem já mám desinfekce doma dost'...

Navíc Franta říkal, jak to teď funguje třeba u nich doma. Né, nebyli sme spolem pit ve sklepe, to sa dneska nenasí, potkal sem ho cestů z obchodu. Tá jeho mu dycky napíše seznam, vyšle ho jednu za týden na nákup, že on je odolnější a přeca ju chce ochránit před nemocama. A ten chudák mosí jít a šecker vyřídít. Když dojde dom, mosí sa zdezinfikovat od hlavy k patě a eště dva dni chodit obědvat až když tá jeho vytáhne paty z kuchyně, aby sa náhodů nepotkali. Říkal sice, že si zas připadá jak zamlada, když sa před ním schovávala, on ju naháňal a spolem laškovali, ale teď zas na ňu už nemože volat, že jí chce neco pošuškat do úška, lebo sú obá hluší jak poleno. Navíc řekla, že si možů vykládat enom z uctivej vzdálenosti a eště přes skleněné dveřa, takže sa stejně houby čujů...

Tak to vidíte – a to sú obyčejní smrtelníci. Zdá sa mně, že půlka lidí už ztratila zdravý rozum ze vseckých tych opatření a može sa z toho zbláznit A druhá půlka zas má pocit, že sa to naše vedení zbláznilo, a výsledkem je, že na vsecky opatření dlabe.

No, ale co teda ten Ježíšek mezi tým? Osoba je to přeca najsvatější, tak vztahujú sa na něho vůbec vládní nařízení, že nemá navštěvovat? Dyt' tento vám vleze dycky až do obyváku! Ale tož zas mohl by ty dárky letos nechávat enom v před-síni nebo na dvoře, taky sa može bát on sám o vlastní zdraví. Su z toho jak na trní, esli nakonec dorazí a bude nadělovat stavebnice, koníky a panenky, kulicha, šálu a punčocháče. Ale ať už sa ve skutečnosti na té Zemi objeví, nebo né, věřím, že dokáže nadělit čas strávený s lidma, kerých máme rádi. A to je nakonec to nejlepší!

Váš Joža Trefa

Poděkování

Dovoluji si touto cestou vyjádřit své díky členům Muzejního spolku v Lužicích za skvělou spolupráci a vždy bezchybnou přípravu důstojného prostředí a podmínek pro slavnostní vstup do manželství.

Prostory Starého kvartýru jsou tak pro obecní úřad jediným důstojným místem pro konání občanských sňatečných obřadů občanů Lužic i milovníků krásy a atmosféry to-

hoto místa z jiných koutů naší země.

Od roku 2017 byly venkovní prostory našeho muzea svědky celkem deseti větších či menších svateb. Ve všech případech nám členové Muzejního spolku připravili hezké prostředí a vždy měli na vědomí i co nejpříjemnější zážitek z celého obřadu. Někdy nás kryli obřadními slunečníky, jindy nově pořízeným velikým altánem, ale vždy bylo celé

prostředí dvora vkusně a stylově připraveno.

Za to vše vám, paní Hromková, paní Konvičná a všichni milí „kvar-týrníci“, srdečné díky.

Těším se na další spolupráci

*Jana Králová
matrikářka*

Ozdobte s námi vánoční stromeček

Děkujeme všem, kteří nám pomohli ozdobit vánoční stromeček před obecním úřadem

Společenská kronika

OBČANÉ ZESNULÍ V ROCE 2020

Brigita Balážová	79 let	Milena Káčerková	57 let
Jan Balík	82 let	Jiří Kokeš	84 let
Alenka Bušková	74 let	Milan Kokoška	55 let
Miroslav Ciprys	91 let	Vlasta Konečková	81 let
Ladislav Čech	68 let	František Král	84 let
František Dovalil	77 let	Radoslav Kříž	59 let
Marta Dvořáčková	80 let	Vladimír Lorenc	84 let
Marie Fečová	79 let	Marie Makuderová	84 let
Hana Fialová	59 let	Josef Novák	75 let
Květoslava Herzánová	67 let	František Polešák	88 let
Jana Jachanová	78 let	Jiří Tichý	73 let
Ludvík Láníček	62 let		

ING. MONIKA SKUTECKÁ

www.realitykuchtickova.cz

tel.: 777 67 47 44

email: info@realitykuchtickova.cz

Zajistím pro Vás kompletní realitní servis:

- poradenství v oblasti realit, zprostředkování prodeje i pronájmu nemovitostí,
- ocenění nemovitých věcí – stanovení nejvyšší možné tržní ceny,
- marketing a inzerce nemovitostí na navštěvovaných realitních serverech,
- zajištění kompletní smluvní dokumentace,
- komunikace s katastrálním úřadem a jednání s ním,
- komunikace v rámci prodeje s dalšími úřady, orgány, institucemi a jednání s nimi,
- zajištění prepisů všech energií s dodavatelem komodit,
- vypracování potřebných daňových příznání.

Hledám pro své klienty nemovitosti v této lokalitě, prosím nabídněte.

- ✓ Provizi jako prodávající neplatíte.
- ✓ Prodej za nejvyšší možnou tržní cenu.
- ✓ Veškerý servis související s prodejem nemovitostí je pro prodávající zdarma.

Redakční rada a pracovníci obecního úřadu
přejí všem občanům
příjemné prožití vánočních svátků
a hodně zdraví, štěstí a pohody
do nového roku.

Zpravodaj obce Lužice vychází 4x ročně.
Periodický tisk územního samosprávného celku

Redakce Lužického zpravodaje:

Mgr. Lenka Doskočilová, Lenka.Kuci@seznam.cz

Eva Grufíková, E.Malanikova@seznam.cz

Mgr. Tereza Hemzová, hemzova.terezka@gmail.com

Mgr. Zbyněk Hromek, HromekZbynek@seznam.cz

Mgr. Jiří Hubačka, jiri.hubacka@seznam.cz

Mgr. Tomáš Klásek, starosta@luziceuhodonina.cz

Věra Kotásková, verko@seznam.cz

Mgr. Petra Lorencová, lorencova@luziceuhodonina.cz

Redakce si vyhrazuje právo na běžnou úpravu rukopisů.

Čtvrtletník slouží k informování občanů Lužic, není periodikem žádného politického subjektu.

Redakce zveřejňuje pouze články, u kterých je znám autor.

Fotografie jsou z archivu OÚ a od autorů článků.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Leika Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín, registrační číslo vydané Ministerstvem kultury ČR – MKČR E 12422,
náklad 1200 ks.

obec@luziceuhodonina.cz • www.luziceuhodonina.cz

Rekonstrukce vozovky Velkomoravská
Obnova hřbitovní zdi Amfiteátr Lužák

REKONSTRUKCE SOKOLOVNY

foto: Petra Lorencová

**Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.**